

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 82

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62

4 martie 2019

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 82/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
--------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 82/02	Cauza C-415/18 P: Recurs introdus la 22 iunie 2018 de CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 19 aprilie 2018 în cauza T-606/17, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH/Comisia Europeană	2
2019/C 82/03	Cauza C-682/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 6 noiembrie 2018 – LF/Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH	2
2019/C 82/04	Cauza C-683/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 6 noiembrie 2018 – Elsevier Inc./Cyando AG	4
2019/C 82/05	Cauza C-693/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Franța) la 29 octombrie 2018 – Procureur de la République/X	5
2019/C 82/06	Cauza C-702/18 P: Recurs introdus la 9 noiembrie 2018 de Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 12 septembrie 2018 în cauza T-584/17, Primart/EUIPO	6

RO

Din motive de protecție a datelor cu caracter personal și/sau de confidențialitate, anumite informații conținute în prezenta ediție nu mai pot fi puse la dispoziție; ca urmare, o nouă versiune autentică este publicată.

2019/C 82/07	Cauza C-714/18 P: Recurs introdus la 14 noiembrie 2018 de ACTC GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 13 septembrie 2018 în cauza T-94/17, ACTC/EUIPO	8
2019/C 82/08	Cauza C-715/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 15 noiembrie 2018 – Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V./Finanzamt Cuxhaven	9
2019/C 82/09	Cauza C-751/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 3 decembrie 2018 – Totalmédia – Marketing Direto e Publicidade SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	10
2019/C 82/10	Cauza C-761/18 P: Recurs introdus la 3 decembrie 2018 de Päivi Leino-Sandberg împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 20 septembrie 2018 în cauza T-421/17, Leino-Sandberg/Parlamentul	10
2019/C 82/11	Cauza C-766/18 P: Recurs introdus la 5 decembrie 2018 de Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 25 septembrie 2018 în cauza T-328/17, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO	11
2019/C 82/12	Cauza C-767/18 P: Recurs introdus la 5 decembrie 2018 de Republica Cipru împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 25 septembrie 2018 în cauza T-384/17, Cipru/EUIPO	12
2019/C 82/13	Cauza C-776/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Erding (Germania) la 10 decembrie 2018 – U.B. și T.V./Eurowings GmbH	13
2019/C 82/14	Cauza C-801/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luxemburg) la 19 decembrie 2018 – EU/Caisse pour l'avenir des enfants	14
2019/C 82/15	Cauza C-802/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luxemburg) la 19 decembrie 2018 – Caisse pour l'avenir des enfants/FV, GW	15
2019/C 82/16	Cauza C-803/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 20 decembrie 2018 – AAS „BALTA”/UAB „GRIFS AG”	15
2019/C 82/17	Cauza C-810/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský súd Trnava (Slovacia) la 21 decembrie 2018 – DHL Logistics (Slovakia), spol. s r.o./Finančné riaditeľstvo SR	16
2019/C 82/18	Cauza C-817/18 P: Recurs introdus la 21 decembrie 2018 de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 octombrie 2018 în cauza T-79/16, Vereniging Gelijkberechtigting Grondbezitters și alții/Comisia	17
2019/C 82/19	Cauza C-828/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de commerce de Paris (Franța) la 24 decembrie 2018 – Trendsetteuse SARL/DCA SARL	18
2019/C 82/20	Cauza C-829/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de grande instance de Paris (Franța) la 27 decembrie 2018 – Crédit Logement SA/OE	18
2019/C 82/21	Cauza C-833/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de l'entreprise de Liège (Belgia) la 31 decembrie 2018 – SI, Brompton Bicycle Ltd/Chedech / Get2Get	19
2019/C 82/22	Cauza C-12/19 P: Recurs introdus la 7 ianuarie 2019 de Mylène Troszczynski împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 8 noiembrie 2018 în cauza T-550/17, Troszczynski/Parlamentul	20
2019/C 82/23	Cauza C-38/19 P: Recurs introdus la 21 ianuarie 2019 de Marion Le Pen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 28 noiembrie 2018 în cauza T-161/17, Le Pen/Parlamentul	21

Tribunalul

2019/C 82/24	Cauza T-167/13: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Comune di Milano/Comisia („Ajutoare de stat – Servicii de handling la sol – Injecții de capital efectuate de SEA în favoarea Sea Handling – Decizie prin care ajutorul a fost declarat incompatibil cu piața internă și prin care s-a dispus recuperarea – Noțiunea de ajutor – Imputabilitate statului – Criteriul investitorului privat – Principiul contradictorialității – Dreptul la apărare – Dreptul la bună administrare – Încredere legitimă”)	23
2019/C 82/25	Cauza T-498/14: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Deutsche Umwelthilfe/Comisia [„Acces la documente – Documente referitoare la corespondența schimbată între Comisie și întreprinderi sau producători de automobile în legătură cu agentul refrigerant R1234yf utilizat în autovehicule – Documente care nu sunt repertoriate – Motiv nou invocat în cursul judecății – Inadmisibilitate – Măsură de cercetare judecătorească prin care se dispune prezentarea documentelor în litigiu în conformitate cu articolul 104 din Regulamentul de procedură – Derogare de la principiul contradictorialității – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Excepția privind protecția intereselor comerciale – Interes public pentru divulgare – Evaluare comparativă – Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 – Articolul 6 alineatul (1) – Interes public superior pentru divulgarea unor informații privind mediul sau care se referă la emisii în mediu – Presumpție generală – Refuz parțial al accesului – Nepronunțare asupra fondului”]	23
2019/C 82/26	Cauza T-677/14: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Biogaran/Comisia („Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratării bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolelor 101 și 102 TFUE – Acorduri care vizează întârzierea, chiar împiedicarea intrării pe piață a versiunilor generice ale perindoprilului – Participarea unei filiale la încălcarea săvârșită de societatea-mamă a acesteia – Imputarea încălcării – Răspundere solidară – Plafonul amenzii”)	24
2019/C 82/27	Cauza T-679/14: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Teva UK și alții/Comisia [„Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Principiul imparțialității – Consultarea Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete și de cumpărare exclusivă – Concurență potențială – Restrângere a concurenței prin obiect – Conciliere între dreptul concurenței și dreptul brevetelor – Condiții de exceptare de la articolul 101 alineatul (3) TFUE – Amenzi”]	25
2019/C 82/28	Cauza T-680/14: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Lupin/Comisia („Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete – Acord de achiziționare de tehnologie – Restrângere a concurenței prin obiect – Conciliere între dreptul concurenței și dreptul brevetelor – Amenzi”)	26
2019/C 82/29	Cauza T-682/14: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Mylan Laboratories și Mylan/Comisia („Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete – Concurență potențială – Restrângere a concurenței prin obiect – Conciliere între dreptul concurenței și dreptul brevetelor – Imputare a comportamentului ilicit – Amenzi”)	26
2019/C 82/30	Cauza T-684/14: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Krka/Comisia („Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete – Acord de licență – Acord de achiziție de tehnologie – Restrângere a concurenței prin obiect – Restrângere a concurenței prin efect – Conciliere între dreptul concurenței și dreptul brevetelor”)	27

2019/C 82/31	Cauza T-691/14: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Servier și alții/Comisia („Concurență – Înțelegeri – Abuz de poziție dominantă – Piața perindoprilului, medicament destinat tratării bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolelor 101 și 102 TFUE – Principiul imparțialității – Consultarea Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante – Dreptul la o cale de atac efectivă – Termen scurt de introducere a acțiunii în raport cu lungimea deciziei atacate – Acorduri de soluționare amiabilă a litigiilor în materia brevetelor – Acorduri de licență – Acorduri de achiziționare de tehnologie – Acord de cumpărare exclusivă – Concurență potențială – Restrângere a concurenței prin obiect – Restrângere a concurenței prin efect – Conciliere între dreptul concurenței și dreptul brevetelor – Calificare drept încălcări distincte sau drept încălcare unică – Definirea pieței relevante la nivelul compusului principal al medicamentului în cauză – Amenzi – Cumularea amenzilor în temeiul articolelor 101 și 102 TFUE – Principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor – Valoarea vânzărilor – Modalități de calcul în cazul cumulării unor încălcări pe aceleași piețe”)	28
2019/C 82/32	Cauza T-701/14: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Niche Generics/Comisia [„Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete – Procedură administrativă – Protecția confidențialității comunicărilor dintre avocați și clienți – Concurență potențială – Restrângere a concurenței prin obiect – Necesitate obiectivă a restrângerii – Condiții de exceptare de la articolul 101 alineatul (3) TFUE – Amenzi – Plafon de 10 % – Imputarea comportamentului ilicit”]	29
2019/C 82/33	Cauza T-705/14: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Unichem Laboratories/Comisia [„Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete – Competență teritorială a Comisiei – Imputarea comportamentului ilicit – Procedură administrativă – Protecția confidențialității comunicărilor dintre avocați și clienți – Concurență potențială – Restrângere a concurenței prin obiect – Necesitate obiectivă a restrângerii – Condiții de exceptare de la articolul 101 alineatul (3) TFUE – Amenzi”]	30
2019/C 82/34	Cauza T-827/14: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Deutsche Telekom/Comisia („Concurență – Abuz de poziție dominantă – Piața slovacă a serviciilor de telecomunicații în bandă largă – Acces al unor întreprinderi terțe la «bucă locală» a operatorului istoric de pe această piață – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 102 TFUE și a articolului 54 din Acordul privind SEE – Încălcare unică și continuă – Noțiunea «abuz» – Refuzul accesului – Comprimarea marjelor – Calculul comprimării marjelor – Criteriul concurentului la fel de eficient – Dreptul la apărare – Imputare în sarcina societății – mamă a încălcării comise de filiala sa – Influență decisivă a societății – mamă asupra politicii comerciale a filialei – Exercițare efectivă – Sarcina probei – Calcularea cuantumului amenzii – Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor – Amendă separată aplicată numai societății-mamă pentru recidivă și pentru aplicarea unui coeficient de multiplicare în scop de descurajare”)	30
2019/C 82/35	Cauza T-851/14: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Slovak Telekom/Comisia („Concurență – Abuz de poziție dominantă – Piața slovacă a serviciilor de telecomunicații în bandă largă – Acces al unor întreprinderi terțe la «bucă locală» a operatorului istoric de pe această piață – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 102 TFUE și a articolului 54 din Acordul privind SEE – Încălcare unică și continuă – Noțiunea «abuz» – Refuzul accesului – Comprimarea marjelor – Calculul comprimării marjelor – Criteriul concurentului la fel de eficient – Dreptul la apărare – Imputare în sarcina societății-mamă a încălcării comise de filiala sa – Influență decisivă a societății-mamă asupra politicii comerciale a filialei – Exercițare efectivă – Sarcina probei – Calcularea cuantumului amenzii – Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)	32

2019/C 82/36	Cauza T-111/15: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia („Ajutoare de stat – Acorduri încheiate de sindicat mixte des aéroports de Charente cu Ryanair și cu filiala sa, Airport Marketing Services – Servicii aeroportuare – Servicii de marketing – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Imputabilitate în sarcina statului – Cameră de comerț și industrie – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale – Dreptul de acces la dosar – Dreptul de a fi ascultat”)	33
2019/C 82/37	Cauza T-165/15: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia („Ajutoare de stat – Acorduri încheiate de Camera de Comerț și Industrie din Pau Béarn cu Ryanair și cu filiala sa Airport Marketing Services – Servicii aeroportuare – Servicii de marketing – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Imputabilitate în sarcina statului – Cameră de comerț și industrie – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale – Dreptul de acces la dosar – Dreptul de a fi ascultat”)	34
2019/C 82/38	Cauza T-284/15: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – AlzChem/Comisia („Ajutoare de stat – Industrie chimică – Decizie de continuare a exploatării unei întreprinderi pe durata procedurii de faliment – Decizie prin care se constată inexistența unui ajutor de stat – Acțiune în anulare – Afectare individuală – Admisibilitate – Noțiunea de ajutor de stat – Avantaj – Criteriul creditorului privat – Imputabilitate în sarcina statului – Obligația de motivare”)	34
2019/C 82/39	Cauza T-558/15: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Iran Insurance/Consiliul („Răspundere extracontractuală – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Iranului – Înghețarea fondurilor – Includerea și menținerea denumirii reclamantei pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsuri restrictive – Prejudiciu material – Prejudiciu moral”)	35
2019/C 82/40	Cauza T-559/15: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Post Bank Iran/Consiliul („Răspundere extracontractuală – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Iranului – Înghețarea fondurilor – Includerea și menținerea denumirii reclamantei pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsuri restrictive – Prejudiciu moral”)	36
2019/C 82/41	Cauza T-591/15: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Transavia Airlines/Comisia („Ajutoare de stat – Contract de servicii aeroportuare și de servicii de marketing – Acord încheiat de Camera de Comerț și Industrie din Pau Béarn cu Transavia – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Imputabilitate în sarcina statului – Cameră de comerț și industrie – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale – Dreptul de acces la dosar – Dreptul de a fi ascultat”)	37
2019/C 82/42	Cauza T-630/15: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Scandlines Danmark și Scandlines Deutschland/Comisia („Ajutoare de Stat – Finanțare publică a legăturii fixe de transport feroviar-rutier peste strâmtoarea Fehmarn – Ajutoare individuale – Decizie de a nu ridica obiecții – Decizia de constatare a inexistenței unui ajutor de stat și prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă – Noțiunea de ajutor de stat – Atingere adusă concurenței și afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre – Condiții de compatibilitate – Ajutor destinat să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun – Necesitatea ajutorului – Efect stimulator – Proporționalitatea ajutorului – Dificultăți serioase care justifică deschiderea procedurii oficiale de investigare – Obligația de motivare – Comunicare privind ajutoarele de stat destinate să promoveze realizarea de proiecte importante de interes european comun”)	37
2019/C 82/43	Cauza T-631/15: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Stena Line Scandinavia/Comisia („Ajutoare de Stat – Finanțare publică a legăturii fixe de transport feroviar-rutier peste strâmtoarea Fehmarn – Ajutoare individuale – Decizie de a nu ridica obiecții – Decizia de constatare a inexistenței unui ajutor de stat și prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă – Noțiunea de ajutor de stat – Atingere adusă concurenței și afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre – Condiții de compatibilitate – Ajutor destinat să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun – Necesitatea ajutorului – Efect stimulator – Proporționalitatea ajutorului – Dificultăți serioase care justifică deschiderea procedurii oficiale de investigare – Obligația de motivare – Comunicare privind ajutoarele de stat destinate să promoveze realizarea de proiecte importante de interes european comun”)	38

2019/C 82/44	Cauza T-53/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia („Ajutoare de stat – Acorduri încheiate de Camera de Comerț și Industrie din Nîmes-Uzès-Le Vigan cu Ryanair și cu filiala sa Airport Marketing Services – Servicii aeroportuare – Servicii de marketing – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Imputabilitate în sarcina statului – Cameră de comerț și industrie – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale – Dreptul de acces la dosar – Dreptul de a fi ascultat”)	39
2019/C 82/45	Cauza T-77/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia („Ajutoare de stat – Acorduri încheiate cu compania aeriană Ryanair și cu filiala sa, Airport Marketing Services – Servicii aeroportuare – Servicii de marketing – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Selectivitate”)	40
2019/C 82/46	Cauza T-165/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia („Ajutoare de stat – Acorduri încheiate cu compania aeriană Ryanair și cu filiala sa Airport Marketing Services – Servicii aeroportuare – Servicii de marketing – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Acces la dosar – Dreptul de a fi ascultat”)	41
2019/C 82/47	Cauza T-290/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Fruits de Ponent/Comisia [„Răspundere extracontractuală – Agricultură – Piața piersicilor și cea a nectarinelor – Perturbări suferite în timpul campaniei din anul 2014 – Embargoul rusesc – Măsuri excepționale de sprijin temporar în favoarea producătorilor – Regulamentele delegate (UE) nr. 913/2014 și nr. 932/2014 – Norme de drept care au ca obiect conferirea de drepturi particularilor – Obligația de diligență și principiul bunei administrări – Încălcare suficient de gravă – Legătură de cauzalitate”]	42
2019/C 82/48	Cauzele conexe T-339/16, T-352/16 și T-391/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ville de Paris, Ville de Bruxelles și Ayuntamiento de Madrid/Comisia [„Mediu – Regulamentul (UE) 2016/646 – Emisiile poluante provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 6) – Stabilirea, pentru emisiile de oxizi de azot, a unor valori de «nedepășire» (NTE), în timpul încercărilor în condiții reale de condus (RDE) – Acțiune în anulare – Competențele unei autorități locale în materie de protecție a mediului de a limita circulația anumitor vehicule – Afectare directă – Admisibilitate – Necompetența Comisiei – Respectarea normelor juridice superioare – Ajustarea în timp a efectelor unei anulări – Răspundere extracontractuală – Repararea unui pretins prejudiciu de imagine și de reputație”]	42
2019/C 82/49	Cauza T-530/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Schubert și alții/Comisia [„Funcție publică – Remunerație – Ajustarea anuală a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți – Regulamentele (UE) nr. 422/2014 și nr. 423/2014 – Ajustarea salariilor și a pensiilor pentru anii 2011 și 2012 – Obligația de motivare – Proportionalitate – Încredere legitimă – Norme privind dialogul social”]	43
2019/C 82/50	Cauzele conexe T-543/16 și T-544/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Carpenito și alții/Consiliul [„Funcție publică – Remunerație – Ajustare anuală a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți – Regulamentele (UE) nr. 422/2014 și nr. 423/2014 – Ajustări ale salariilor și pensiilor pentru anii 2011 și 2012 – Obligația de motivare – Proportionalitate – Încredere legitimă – Norme privind dialogul social”]	44
2019/C 82/51	Cauza T-591/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Wahlström/Frontex („Funcție publică – Agenți temporari – Frontex – Neprelungirea unui contract pe perioadă determinată – Articolul 8 din RAA – Obligația de solitudine – Utilizarea unui raport de evaluare anulat – Eroare vădită de apreciere – Răspundere – Cheltuieli de judecată – Echitate – Articolul 135 alineatul (1) din Regulamentul de procedură”)	45
2019/C 82/52	Cauza T-632/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Haeberlen/ENISA [„Funcție publică – Remunerație – Ajustarea anuală a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți – Regulamentele (UE) nr. 422/2014 și nr. 423/2014 – Ajustarea salariilor și a pensiilor pentru anii 2011 și 2012 – Obligația de motivare – Proportionalitate – Încredere legitimă – Norme referitoare la dialogul social”]	46

2019/C 82/53	Cauza T-672/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – C= Holdings/EUIPO – Trademarkers (C=commodore) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca figurativă C=commodore – Cerere de declarare a nulității efectelor înregistrării internaționale – Articolul 158 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 198 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001] – Lipsa utilizării serioase în privința unora dintre produsele și serviciile vizate de înregistrarea internațională – Existența unor motive întemeiate pentru neutilizare”]	47
2019/C 82/54	Cauza T-689/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Pipiliagkas/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Afectare – Decizie cu efect retroactiv – Articolul 22a din statut – Autoritate necompetentă – Răspundere – Repararea daunelor materiale și morale”)	47
2019/C 82/55	Cauza T-743/16 RENV: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – CX/Comisia [„Funcție publică – Funcționari – Sancțiune disciplinară – Revocare – Dreptul la apărare – Obligația de solitudine – Articolul 22 alineatul (1) din anexa IX la statut – Articolele 41 și 52 din Carta drepturilor fundamentale – Răspundere – Caracterul real al prejudiciului – Legătură de cauzalitate”]	48
2019/C 82/56	Cauza T-830/16: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Monolith Frost/EUIPO – Dovgan (PLOMBIR) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marcă a Uniunii Europene verbală PLOMBIR – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Examinarea faptelor – Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001] – Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”]	49
2019/C 82/57	Cauza T-247/17: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Azarov/Consiliul („Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina – Înghețarea fondurilor – Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Menținerea numelui reclamantului pe listă – Dreptul de proprietate – Dreptul de a desfășura o activitate economică – Eroare vădită de apreciere”)	50
2019/C 82/58	Cauza T-274/17: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Monster Energy/EUIPO – Bösel (MONSTER DIP) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene MONSTER DIP – Mărci verbale și figurative anterioare ale Uniunii Europene și semn neînregistrat utilizat în comerț, toate conținând elementul verbal «monster» – Motive relative de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Lipsa riscului de asociere înșelătoare – Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul 2017/1001] – Lipsa riscului de diluare a mărcii anterioare de notorietate – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul 2017/1001]”]	50
2019/C 82/59	Cauza T-537/17: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – De Loecker/SEAE („Funcție publică – SEAE – Agenți temporari – Hărțuire morală – Cerere de asistență – Respingerea cererii – Dreptul de a fi ascultat – Răspundere”)	51
2019/C 82/60	Cauza T-609/17: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Franța/Comisia [„FEGA – Cheltuieli excluse de la finanțare – Cheltuieli efectuate de Franța – Restituiri la export în sectorul cărnii de pasăre – Corecții financiare forfetare – Regulamentele (CE) nr. 1290/2005 și (UE) nr. 1306/2013 – Calitate bună, corectă și vandabilă – Controale – Proporționalitate”]	52
2019/C 82/61	Cauza T-706/17: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – UP/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Boală gravă – Cerere de a lucra cu fracțiune de normă din motive medicale – Respingerea cererii – Principiul interzicerii discriminării pe motive de handicap – Dreptul de a fi ascultat – Principiul bunei administrări – Obligația de solitudine – Răspundere”)	52

2019/C 82/62	Cauza T-743/17: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Bischoff/EUIPO – Miroglio Fashion (CARACTÈRE) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca verbală a Uniunii Europene CARACTÈRE – Motive absolute de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	53
2019/C 82/63	Cauza T-821/17: Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Vitromed/EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative VITROMED Germany – Marca Uniunii Europene verbală anterioară Vitromed – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	53
2019/C 82/64	Cauza T-76/18: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – CN/Parlamentul („Funcție publică – Asistenți parlamentari acreditați – Articolul 24 din statut – Cerere de asistență – Articolul 12a din statut – Hărțuire morală – Comitetul consultativ privind hărțuirea la locul de muncă și prevenirea acestora care examinează plângeri formulate de asistenți parlamentari acreditați împotriva unor membri ai Parlamentului European – Decizie de respingere a cererii de asistență – Dreptul de a fi ascultat – Principiul contradictorialității – Refuz de comunicare a avizului comitetului consultativ și a proceselor-verbale de audiere a martorilor – Refuz al instituției pârâte de a se conforma unei măsuri de cercetare judecătorească a Tribunalului”)	54
2019/C 82/65	Cauza T-83/18: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – CH/Parlamentul („Funcție publică – Asistenți parlamentari acreditați – Articolul 24 din statut – Cerere de asistență – Articolul 12a din statut – Hărțuire morală – Comitetul consultativ privind hărțuirea și prevenirea acestora la locul de muncă care soluționează plângerile asistenților parlamentari acreditați împotriva deputaților în Parlamentul European – Decizie de respingere a cererii de asistență – Dreptul de a fi ascultat – Principiul contradictorialității – Refuzul comunicării avizului comitetului consultativ și a proceselor-verbale de audiere a martorilor – Refuzul instituției pârâte de a se conforma unei măsuri de cercetare judecătorească dispuse de Tribunal”)	55
2019/C 82/66	Cauza T-94/18: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Multifit/EUIPO (fit+fun) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale fit+fun – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	55
2019/C 82/67	Cauza T-98/18: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Multifit/EUIPO (MULTIFIT) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MULTIFIT – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	56
2019/C 82/68	Cauza T-102/18: Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 –Knauf/EUIPO (upgrade your personality) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale upgrade your personality – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Slogan publicitar – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	56
2019/C 82/69	Cauza T-745/18: Acțiune introdusă la 20 decembrie 2018 – Covestro Deutschland/Comisia	57
2019/C 82/70	Cauza T-750/18: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2018 – Briois/Parlamentul	58
2019/C 82/71	Cauza T-758/18: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2018 – ABLV Bank/SRB	59
2019/C 82/72	Cauza T-2/19: Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2019 – Algebris (UK) și Anchorage Capital Group/SRB	60
2019/C 82/73	Cauza T-5/19: Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2019 – Clatronic International/EUIPO (PROFI CARE)	61
2019/C 82/74	Cauza T-19/19: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Fastweb/Comisia	61
2019/C 82/75	Cauza T-20/19: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Pablosky/EUIPO – docPrice (mediFLEX ea-system)	64

2019/C 82/76	Cauza T-21/19: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Pablosky/EUIPO – docPrice (mediFLEX ea-systep)	64
2019/C 82/77	Cauza T-22/19: Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Noguer Enríquez și alții/Comisia	65
2019/C 82/78	Cauza T-28/19: Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2019 – Karlovarské minerální vody/EUIPO – Aguas de San Martín de Veri (VERITEA)	67
2019/C 82/79	Cauza T-30/19: Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2019 – CRIA și CCCMC/Comisia	67
2019/C 82/80	Cauza T-37/19: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2019 – Cimpres Schweiz/EUIPO – Impress Media (CIMPRESS)	69
2019/C 82/81	Cauza T-42/19: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2019 – Volkswagen/EUIPO (CROSS)	69

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2019/C 82/01)

Ultima publicație

JO C 72, 25.2.2019

Publicații anterioare

JO C 65, 18.2.2019

JO C 54, 11.2.2019

JO C 44, 4.2.2019

JO C 35, 28.1.2019

JO C 25, 21.1.2019

JO C 16, 14.1.2019

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 22 iunie 2018 de CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 19 aprilie 2018 în cauza T-606/17, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-415/18 P)

(2019/C 82/02)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Recurentă: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (reprezentant: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a opta) a respins prin Ordonanța din 10 ianuarie 2019 recursul în parte ca vădit inadmisibil și în parte ca vădit nefondat și a decis ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 6 noiembrie 2018 – LF/Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH

(Cauza C-682/18)

(2019/C 82/03)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: LF

Pârâte: Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH

Întrebările preliminare

1) Operatorul unei platforme video de internet, pe care utilizatorii pun la dispoziția publicului, fără acordul titularilor drepturilor, imagini video al căror conținut este protejat de dreptul de autor, realizează un act de comunicare în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE ⁽¹⁾, în cazul în care:

- acesta obține venituri din reclame prin intermediul platformei;
- procesul de încărcare are loc în mod automat și fără a fi controlat de administrator sau fără știința prealabilă a acestuia;

- potrivit condițiilor de utilizare, operatorul beneficiază pe toată durata existenței imaginilor video de o licență gratuită, neexclusivă și universală asupra acestora;
- operatorul indică în cuprinsul condițiilor de utilizare și în cadrul procesului de încărcare faptul că nu este permisă plasarea conținuturilor care încalcă dreptul de autor;
- operatorul pune la dispoziție mijloace cu ajutorul cărora titularii drepturilor de autor pot bloca imaginile video care le încalcă drepturile;
- operatorul realizează pe platformă o anticipare a rezultatelor de căutare sub forma unor liste de preferințe și a unor categorii de conținuturi și arată utilizatorilor înregistrați o prezentare a imaginilor video recomandate în funcție de imaginile video pe care aceștia le-au vizionat deja,

în condițiile în care acesta nu are cunoștință de disponibilitatea conținuturilor care încalcă dreptul de autor sau dacă șterge aceste conținuturi ori blochează accesul la ele de îndată ce a cunoscut existența lor?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Activitatea prestatorului unei platforme video de internet intră în domeniul de aplicare al articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE ⁽²⁾, în condițiile prezentate în cadrul primei întrebări?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare:

Cunoașterea reală a activității sau informației ilicite și cunoașterea faptelor și a circumstanțelor din care rezultă că activitatea sau informația este vădit ilicită trebuie să se refere, potrivit articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE, la activități sau la informații ilicite concrete?

4) De asemenea, în cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare:

Faptul că posibilitatea ca titularul dreptului să obțină o hotărâre judecătorească împotriva unui prestator de servicii, al cărui serviciu constă în stocarea informațiilor furnizate de un utilizator și utilizate de un destinatar al serviciului pentru încălcarea dreptului de autor sau a drepturilor conexe, există numai în cazul în care după sesizarea unei încălcări clare a dreptului se produce o nouă asemenea încălcare, este compatibil cu articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE?

5) În cazul în care răspunsurile la prima și la cea de a doua întrebare sunt negative:

Operatorul unei platforme video de internet trebuie considerat contravenient în sensul articolului 11 prima teză și al articolului 13 din Directiva 2004/48/CE ⁽³⁾, în condițiile prezentate în cadrul primei întrebări?

6) În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a cincea întrebare:

Obligația unui asemenea contravenient de a plăti daune-interese potrivit articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2004/48/CE poate fi condiționată de săvârșirea cu intenție a faptei, atât în privința încălcării, cât și în privința încălcării comise de un terț și dacă a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască în mod rezonabil faptul că utilizatorii folosesc platforma pentru încălcări concrete ale drepturilor?

(¹) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

(²) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO 2000, L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

(³) Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO 2004, L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 6 noiembrie 2018 –
Elsevier Inc./Cyando AG**

(Cauza C-683/18)

(2019/C 82/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Elsevier Inc.

Pârâtă: Cyando AG

Întrebările preliminare

1. a) Prestatorul unui serviciu de sharehosting, prin intermediul căruia utilizatorii pun la dispoziția publicului, fără acordul titularilor drepturilor, fișiere al căror conținut este protejat de dreptul de autor, realizează un act de comunicare în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE ⁽¹⁾, în cazul în care:

- procesul de încărcare are loc în mod automat și fără vizualizarea sau controlul prealabil al prestatorului;
- prestatorul indică în cuprinsul condițiilor de utilizare faptul că nu este permisă plasarea conținuturilor care încalcă dreptul de autor;
- acesta obține venituri din respectivul serviciu;
- serviciul este folosit pentru utilizări legale, însă prestatorul are cunoștință de faptul că este disponibil un număr considerabil de conținuturi care încalcă drepturile de autor (peste 9 500 de opere);
- prestatorul nu oferă niciun cuprins și nicio funcție de căutare, însă linkurile (download links) pe care le pune la dispoziție în mod nelimitat sunt postate pe internet de terți în colecții de linkuri care cuprind informații privind conținutul fișierelor și care oferă posibilitatea de a căuta anumite conținuturi;
- prin prima plătită pentru descărcări în funcție de cerere, prestatorul încurajează încărcarea de conținuturi protejate de dreptul de autor, pe care utilizatorii nu le-ar putea obține altminteri decât cu titlu oneros;

și

- prin crearea posibilității de a încărca în mod anonim fișiere, crește probabilitatea ca utilizatorii serverului să nu fie trași la răspundere pentru încălcările dreptului de autor săvârșite?

b) Această apreciere se modifică în cazul în care din numărul total de utilizări ale serviciului de sharehosting 90 %-96 % din ofertele puse la dispoziție încalcă dreptul de autor?

2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Activitatea prestatorului unui serviciu de sharehosting intră în domeniul de aplicare al articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE ⁽²⁾, în condițiile prezentate în cadrul primei întrebări?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare:

Cunoașterea reală a activității sau informației ilicite și cunoașterea faptelor și a circumstanțelor din care rezultă că activitatea sau informația este vădit ilicită trebuie să se refere, potrivit articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE, la activități sau la informații ilicite concrete?

4. De asemenea, în cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare:

Faptul că posibilitatea ca titularul dreptului să obțină o hotărâre judecătorească împotriva unui prestator de servicii, al cărui serviciu constă în stocarea informațiilor furnizate de un utilizator și utilizate de un destinatar al serviciului pentru încălcarea dreptului de autor sau a drepturilor conexe, există numai în cazul în care după sesizarea unei încălcări clare a dreptului se produce o nouă asemenea încălcare, este compatibil cu articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE?

5. În cazul în care răspunsurile la prima și la cea de a doua întrebare sunt negative:

Prestatorul unui serviciu de sharehosting trebuie considerat contravenient în sensul articolului 11 prima teză și al articolului 13 din Directiva 2004/48/CE ⁽¹⁾, în condițiile prezentate în cadrul primei întrebări?

6. În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a cincea întrebare:

Obligația unui asemenea contravenient de a plăti daune-interese potrivit articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2004/48/CE poate fi condiționată de săvârșirea cu intenție a faptei, atât în privința încălcării, cât și în privința încălcării comise de un terț și dacă a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască în mod rezonabil faptul că utilizatorii folosesc platforma pentru încălcări concrete ale drepturilor?

(¹) Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

(²) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO 2000, L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

(³) Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO 2004, L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris
(Franța) la 29 octombrie 2018 – Procureur de la République/X**

(Cauza C-693/18)

(2019/C 82/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamant: Procureur de la République

Pârâtă: X

Celelalte părți: Părți civile

Întrebările preliminare

1) Interpretarea noțiunii de element de proiectare

1-1: Care este domeniul de aplicare al noțiunii de element de proiectare menționate la articolul 3 punctul 10 din Regulamentului (CE) nr. 715/2007 ⁽¹⁾, care definește dispozitivul de manipulare (defeat device)?

1-2: Un program integrat în computerul pentru controlul motorului sau, mai general, care acționează asupra acestuia poate fi considerat un element de proiectare în sensul acestui articol?

2) Interpretarea noțiunii de sistem de control al emisiilor

- 2-1: Care este întinderea noțiunii de sistem de control al emisiilor menționate la articolul 3 punctul 10 din Regulamentului (CE) nr. 715/2007, care definește dispozitivul de manipulare (defeat device)?
- 2-2: Acest sistem de control al emisiilor include numai acele tehnologii și strategii care vizează abordarea și reducerea emisiilor (în special de NOx) după formarea lor, sau integrează de asemenea diferitele tehnologii și strategii care permit limitarea producției care stă la baza acestora, cum ar fi tehnologia EGR?

3) Interpretarea noțiunii de dispozitiv de manipulare (defeat device)

- 3-1: Un dispozitiv care măsoară orice parametru legat de desfășurarea procedurilor de omologare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 715/2007, în scopul activării sau al modulării ascendente, în cadrul acestor proceduri, a funcționării oricărei părți a sistemului de control al emisiilor, pentru a obține astfel omologarea vehiculului, este un dispozitiv de invalidare a emisiilor în sensul articolului 3 punctul 10 din Regulamentul (CE) nr. 715/2007?
- 3-2: În cazul unui răspuns afirmativ, acest dispozitiv de manipulare este interzis, în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 715/2007?
- 3-3: Un dispozitiv astfel cum este descris la întrebarea 3-1 poate fi calificat drept „dispozitiv de manipulare” în cazul în care activarea ascendentă a sistemului de control al emisiilor este eficientă, nu numai în timpul procedurilor de omologare, ci și punctual, atunci când condițiile exacte identificate în scopul modulării ascendente a sistemului de control al emisiilor în cadrul acestor proceduri de omologare s-au regăsit în circulație reală?

4) Interpretarea excepțiilor prevăzute la articolul 5

- 4-1: Care este întinderea celor trei excepții prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din capitolul 2 din Regulamentului (CE) nr. 715/2007?
- 4-2: Interzicerea dispozitivului de manipulare [defeat device] care activează sau modulează ascendent funcționarea oricărei părți a sistemului de control al emisiilor, în mod specific în timpul procedurilor de omologare, ar putea fi respinsă pentru unul dintre cele trei motive enumerate la articolul 5 alineatul (2)?
- 4-3: Încetinirea îmbătrânirii sau a ancrasării motorului face parte dintre cerințele imperative privind „protecția motorului împotriva deteriorărilor sau a unui accident” sau privind „funcționarea în siguranță a vehiculului” care pot justifica prezența unui dispozitiv de manipulare în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (a)?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (JO 2007 L 171, p. 1).

Recurs introdus la 9 noiembrie 2018 de Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 12 septembrie 2018 în cauza T-584/17, Primart/EUIPO

(Cauza C-702/18 P)

(2019/C 82/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz (reprezentant: J. Skořuda, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Bolton Cile España, SA

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea în totalitate a hotărârii atacate, pronunțată de Tribunal;
- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs din 24 iunie 2017 (cauza R 1933/2016-4);
- obligarea EUIPO și a Bolton Cile España, S.A la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii care s-a aflat pe rolul Tribunalului și al camerei de recurs, precum și obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii aflate pe rolul Curții.

Motivele și principalele argumente

- 1) În hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare la aplicarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾ (devenit articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 ⁽²⁾) și a articolului 65 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 72 din Regulamentul 2017/1001), prin faptul că a declarat inadmisibilă argumentația recurente referitoare la caracterul distinctiv slab al mărcii anterioare în cadrul procedurii de opoziție, deoarece au fost invocate pentru prima dată în fața Tribunalului (punctele 87-90 din hotărârea atacată).
 - a. Tribunalul este ținut să analizeze motivele chiar și în cazul în care au fost prezentate pentru prima dată în fața sa, atunci când camera de recurs ar fi trebuit să le ia în considerare din oficiu.
 - b. Semnificația unei părți dintr-o marcă într-o limbă a Uniunii constituie un fapt notoriu și, ca atare, trebuie examinat din oficiu de către Oficiu. Prin urmare, motivele referitoare la aceasta ar trebui analizate de Tribunal în mod aprofundat, inclusiv prin aprecierea motivelor prezentate pentru prima dată în fața sa.
 - c. Reclamanta în procedura în fața Tribunalului are dreptul de a contesta aprecierea faptelor notorii efectuată de către camera de recurs a EUIPO, inclusiv prin prezentarea în fața Tribunalului a noi motive și dovezi în susținerea acelor motive.
 - d. Prin neexaminarea situației de fapt și a motivelor pe care EUIPO ar fi trebuit să le ia în considerare din oficiu (inclusiv faptele notorii referitoare la semnificația mărcilor în discuție în procedura de opoziție), Tribunalul a încălcat normele generale de procedură, iar aprecierea de către acesta a elementelor pertinente ale cauzei în fața camerei de recurs a fost afectată de erori.
- 2) În cazul în care Tribunalul ar fi ținut seama de faptul notoriu că termenul „PRIMA” are un sens laudativ (după cum au arătat divizia de opoziție și recurenta), însemnând „primul, cel mai important/bun, principal”, ar fi ajuns la o concluzie diferită în privința riscului de confuzie dintre marca „PRIMA”, înregistrată cu numărul ES-2 578 815, și marca Uniunii Europene „PRIMART MAREK ŁUKASIEWICZ”, înregistrată cu numărul 013 682 299; altfel spus, ar fi considerat că nu exista niciun risc de confuzie între aceste mărci.
 - a. Mărcile examinate coincid în privința unui element al cărui caracter distinctiv este slab și care nu are o poziție independentă în cadrul mărcii contestate. Faptul că la aceasta se adaugă un grad mediu de similitudine vizuală, o lipsă de similitudine conceptuală și un grad scăzut (sau chiar o lipsă) de similitudine fonetică exclude orice risc de confuzie între aceste mărci.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO 2009, L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).

Recurs introdus la 14 noiembrie 2018 de ACTC GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 13 septembrie 2018 în cauza T-94/17, ACTC/EUIPO

(Cauza C-714/18 P)

(2019/C 82/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ACTC GmbH (reprezentanți: V. Hoene, Rechtsanwältin, D. Eickemeier, Rechtsanwalt, S. Gantenbrink, Rechtsanwältin)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Taiga AB

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 13 septembrie 2018 în cauza T-94/17 și a deciziei intimatului în cazul R 693/2015-4;

în subsidiar

— anularea hotărârii menționate la alineatul anterior și retrimiteră cauzei la Tribunal spre judecare,

și

— obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene sub mai multe aspecte atunci când a afirmat similitudinea semnelor, și – ca o consecință a aprecierii incorecte a probelor privind dovada utilizării – similitudinea produselor. Între mărcile în discuție nu există un risc de confuzie.

1. Tribunalul a constatat în mod incorect că intervenienta a îndeplinit toate cerințele privind utilizarea în legătură cu ansamblul produselor din clasa 25 pentru care este înregistrată marca anterioară. Cerințele sunt îndeplinite numai pentru produsele „articole de îmbrăcăminte, haine de stradă, lenjerie de corp, articole pentru acoperirea capului, mănuși, curele și șosete, toate produsele menționate trebuind să fie utilizate ca articole de îmbrăcăminte de exterior, de protecție contra intemperiei, numai în scopul protejării de frig, de vânt și/sau de ploaie; salopete de lucru”. Contrar constatărilor Tribunalului, este vorba despre o subcategorie independentă de produse din clasa 25, astfel încât dovada utilizării a fost prezentată numai pentru aceste produse din clasa 25.
2. În urma aprecierii incorecte cu privire la cerințele privind utilizarea, Tribunalul a ajuns în mod incorect la concluzia potrivit căreia produsele „articole de îmbrăcăminte” și „articole pentru acoperirea capului” care figurează în listele de produse aferente ambelor mărci sunt identice.
3. Tribunalul a hotărât în mod eronat că camera de recurs a constatat în mod corect similitudinea vizuală a semnelor în discuție, întrucât semnele în discuție au aceeași lungime și aveau patru litere în comun. Alcătuirea neobișnuită a mărcii atacate (consoane asimetrice și ortografia neobișnuită „igh”) și consecințele similitudinii vizuale susținute de recurentă nu făcut obiectul aprecierii Tribunalului. Desigur, o marcă este percepută de consumatorul mediu ca un tot. Cu toate acestea, alcătuirea neobișnuită a mărcii atacate are o influență considerabilă asupra impresiei de ansamblu create de aceasta, neluată în considerare de Tribunal.

4. Tribunalul s-a pronunțat în mod eronat că mărcile în discuție sunt identice din punct de vedere fonetic deoarece recurenta nu a prezentat probe în sensul că rezonanța primelor silabe „ti” și „TAI” nu este identică pentru publicul vorbitor de limba engleză și nimic nu deosebește pronunțarea semnelor în discuție. Dimpotrivă, Tribunalul a prezumat fără să dispună de probe și în mod incorect că gruparea de litere „ti” se pronunță întotdeauna „tai”. Nu există probe care să susțină această apreciere. În limba engleză nu există un cuvânt „ti”. Grupul de litere este pronunțat așadar întotdeauna potrivit normelor lingvistice aplicabile cuvântului în discuție. Putem considera cert faptul că există nenumărate cuvinte în care grupul de litere „ti” nu se pronunță „tai”, cum ar fi „trick”, „ticket”, „till”, „timbal”, „timberland”, „tin”, „tincture”, „tinder”, „tip”, „trigger” și multe altele, precum și marca atacată „tigha”. Celebra carte pentru copii Winnie-the-Pooh [Winnie de Pluș] cuprinde printre personajele principale un animal numit „Tigger”, care se pronunță [tɪgə]. Astfel, în cazul în care vocala care urmează după „ti” este scurtă, nu se pronunță „tai”. Este ceea ce recurenta a afirmat de la bun început. Nici intimatul, nici intervenienta nu au prezentat probe în sens contrar. Prin urmare, recurentei nu îi revenea sarcina de a face dovada unui fapt evident.
5. Tribunalul a declarat în mod incorect că recurenta nu a demonstrat că TAIGA are un sens clar și specific pentru publicul relevant (consumatori din Uniunea Europeană) în ansamblu, ceea ce nu este corect. Recurenta a afirmat, fără să fie combătută, că TAIGA este un cuvânt cunoscut din punct de vedere lexical din limba franceză. Ar trebui să fie necontestat și cunoscut de instanțe că Franța este situată în sudul Europei. În considerarea întinderii necontestate a TAIGA ca peisaj și a semnificației sale în lume în ansamblu, TAIGA (în special împreună cu termenul TUNDRA) ține de cultura generală în Europa și în afara Europei.
6. Mai mult, potrivit jurisprudenței Tribunalului, este suficient ca un termen să fie înțeles într-o parte a Uniunii Europene, precum publicul vorbitor de limbă italiană. Aici Tribunalul a recunoscut diferența conceptuală dintre „Granini” și „Panini”, dată fiind lipsa de sens a „Granini”, în timp ce „Panini” are semnificația de „un sendviș italian”.
7. Hotărârea din 14 octombrie 2003, T-292/01, punctul 54 – BASS citată de Tribunal, nu conține indicii în sensul că termenul în discuție trebuie înțeles în întreaga Uniune Europeană. Trebuie să se sublinieze așadar că aprecierea Tribunalului nu este susținută de jurisprudența BASS. Tribunalul a recunoscut în mod corect că o mare parte a publicului relevant din Europa cunoaște și înțelege termenul TAIGA.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 15 noiembrie 2018 –
Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V./Finanzamt Cuxhaven**

(Cauza C-715/18)

(2019/C 82/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V.

Pârât: Finanzamt Cuxhaven

Întrebarea preliminară

Reducerea cotei de impozitare pentru închirierea unor locuri în campinguri sau pe terenuri destinate parcării rulotelor, în temeiul articolului 98 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva TVA”) coroborat cu anexa III punctul 12 din Directiva TVA, include de asemenea închirierea de spațiu de acostare?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 3 decembrie 2018 – Totalmédia – Marketing Direto e Publicidade SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-751/18)

(2019/C 82/09)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Totalmédia – Marketing Direto e Publicidade SA

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

- 1) În cazul în care se interpretează că, în urma fuziunii inverse în discuție, dobânzile și celelalte cheltuieli financiare aferente împrumuturilor contractate cu terții sau cu societățile legate (cheltuieli pe care societatea absorbită ar putea să le deducă dacă nu ar fi existat fuziunea), destinate achiziției capitalului filialei (societatea absorbantă), transferate prin efectul fuziunii, nu mai sunt deductibile fiscal din baza de impozitare a societății absorbante, este compatibil articolul 23 alineatul 1 litera c) din Codul privind impozitul pe profit, în versiunea în vigoare în 2013, cu dreptul european, în special în sensul că această nedeductibilitate a cheltuielilor financiare ar putea constitui un obstacol sau o restricție pentru operațiunile de concentrare vizate de Directiva 2009/133/CE ⁽¹⁾ a Consiliului, care încalcă principiile și obiectivele sale, precum și dispozițiile articolului 4 din aceasta?
- 2) În cazul în care se răspunde la prima întrebare preliminară în sensul că respectiva nedeductibilitate fiscală a cheltuielilor financiare este compatibilă cu directiva, va continua să existe această compatibilitate în împrejurarea în care rectificarea fiscală nu a avut loc în temeiul dispoziției anti-abuz a directivei (articolul 15) sau al normei de drept național care reproduce această dispoziție (articolul 73 alineatul 10 din Codul privind impozitul pe profit), ci în temeiul altei dispoziții de drept național (articolul 23 din Codul privind impozitul pe profit)?

⁽¹⁾ Directiva 2009/133/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre (JO 2009, L 310, p. 34).

Recurs introdus la 3 decembrie 2018 de Päivi Leino-Sandberg împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 20 septembrie 2018 în cauza T-421/17, Leino-Sandberg/Parlamentul

(Cauza C-761/18 P)

(2019/C 82/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Päivi Leino-Sandberg (reprezentanți: O. W. Brouwer, advocaat, S. Schubert, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile

Recurentul solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului din 20 septembrie 2018 în cauza T-421/17;
- exercitarea competenței de soluționare în mod definitiv a litigiului, în temeiul articolului 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție și
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate de orice intervenient.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs, întemeiat pe erori de drept în ordonanța atacată, atunci când se consideră că nu mai există un scop al acțiunii și, prin urmare, nu este necesară pronunțarea asupra fondului. Recurentul afirmă că prin ordonanța atacată se omite în mod eronat aplicarea criteriului juridic stabilit în cauza C-57/16 P, ClientEarth/Comisia (EU:C:2018:660), potrivit căruia ar fi trebuit să se statueze că, întrucât Parlamentul European nu a retras decizia atacată, scopul acțiunii s-a menținut.

Al doilea motiv de recurs, întemeiat pe erori de drept și de procedură în ordonanța atacată, atunci când se consideră că nu mai există un interes de a exercita acțiunea. Recurentul susține că prin ordonanța atacată se aplică în mod eronat criteriul juridic stabilit în jurisprudența consacrată, inclusiv în cauza C-57/16 P, potrivit căruia ar fi trebuit să se statueze că nelegalitatea este susceptibilă să se repete în viitor, indiferent de împrejurările specifice ale cauzei și că, prin urmare, interesul de a exercita acțiunea s-a menținut.

Recurs introdus la 5 decembrie 2018 de Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 25 septembrie 2018 în cauza T-328/17, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO

(Cauza C-766/18 P)

(2019/C 82/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (reprezentanți: S. Malynicz QC, S. Baran, barrister, V. Marsland, solicitor)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, M. J. Dairies EOOD

Concluziile recurente

- Admiterea recursului formulat împotriva Hotărârii Tribunalului în cauza T 328/17, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), EU:T:2018:594, și admiterea cererii de anulare formulate de recurentă;
- obligarea pârâtului și a intervenientei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor efectuate de recurentă.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a săvârșit o eroare neacordând mărcii colective HALLOUMI statutul și protecția corespunzătoare pe care le impune Regulamentul privind marca Uniunii Europene pentru astfel de mărci colective, cu încălcarea articolului 74 din acest regulament.
2. În particular, Tribunalul a săvârșit o eroare aplicând, contrar articolului 8 alineatul (1) litera (b) și articolului 74 din Regulamentul privind marca Uniunii Europene, o abordare identică evaluării caracterului distinctiv al mărcii colective HALLOUMI.
3. Tribunalul a apreciat și a aplicat incorect efectele Hotărârii Curții în cauzele conexe C-673/15 P-C-676/15 P, The Tea Board/EUIPO („Tea Board”), și Ordonanța motivată în cauza C-392/12 P, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus Named Halloumi/OAPI („HELLIM”), și nu a aplicat corect Hotărârea în cauza C-196/11 P, Formula One Licensing/OAPI, EU:C:2012:314 („F1”).
4. Tribunalul în mod eronat nu a retrimis cauza camerelor de recurs pentru reexaminare în lumina constatării sale a faptului că Camera a patra de recurs săvârșise – inclusiv în aprecierea Tribunalului – două erori în evaluarea riscului de confuzie. Procedând astfel, acesta a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) și/sau articolul 72 alineatul (2) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene.

Recurs introdus la 5 decembrie 2018 de Republica Cipru împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 25 septembrie 2018 în cauza T-384/17, Cipru/EUIPO

(Cauza C-767/18 P)

(2019/C 82/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Republica Cipru (reprezentanți: S. Malynicz QC, S. Baran, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, M. J. Dairies EOOD

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- Admiterea recursului declarat împotriva Hotărârii Tribunalului în cauza T-384/17, Republica Cipru/EUIPO, EU:T:2018:593, și admiterea cererii de anulare;
- obligarea Oficiului și a intervenientului la plata cheltuielilor de judecată ale recurente și dispunerea suportării propriilor cheltuieli de judecată de către Oficiu.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că în mod corect camera de recurs a transpus constatările reținute de Tribunal în Hotărârile anterioare HELIM și ΧΑΛΛΟΥΜΙ și HALLOUMI în prezenta cauză. Cauzele menționate nu priveau mărci de certificare, ci tipuri diferite de mărci, mai precis mărci colective și, respectiv, obișnuite ale Uniunii Europene. Funcția esențială a unor asemenea mărci este să constituie o indicație a originii comerciale a produselor (o multitudine de comercianți legați de calitatea de membru într-o asociație, în cazul mărcii colective). În schimb, mărcile de certificare nu au funcția esențială de a indica originea, ci de a distinge o clasă de produse, respectiv produse certificate în sensul că în fapt sunt conforme cu și au fost autorizate să fie fabricate potrivit reglementărilor aferente utilizării autorizate a mărcii de certificare HALLOUMI. În plus, publicul relevant din cauzele anterioare de pe rolul Tribunalului era diferit de publicul relevant din prezenta cauză.
2. Tribunalul a reținut în mod eronat că o marcă națională anterioară – în cazul de față marca națională de certificare – era lipsită întru totul de caracter distinctiv în sensul de a distinge produse certificate de cele care nu sunt certificate, apreciind în mod eronat că marca este descriptivă, subminând în mod eronat protecția națională a mărcii naționale și punând în discuție în mod eronat în procedura de opoziție din fața EUIPO validitatea mărcii respective.
3. Tribunalul a săvârșit o eroare în cadrul comparației mărcilor și al aprecierii riscului de confuzie. În mod eronat a abordat aceste aspecte ca și cum marca anterioară ar fi o marcă ce indică originea, iar nu o marcă de certificare. Nu a acordat mărcii anterioare niciun caracter distinctiv în calitate de marcă de certificare, adică în sensul că distinge produse care erau conforme în fapt cu standardele mărcii de certificare și care erau fabricate în fapt de producători autorizați de titularul mărcii de certificare. În plus nu a examinat modul în care mărcile de certificare sunt utilizate în mod obișnuit (respectiv în mod necesar alături de o denumire distinctivă, marcă sau logo). Nu a examinat nici sensul și semnificația mărcii Uniunii Europene atacate, în special prin faptul că nu a examinat dacă elementul „HALLOUMI” are un caracter distinctiv de sine stătător în cea din urmă marcă ca semn care indică, contrar situației de fapt, că produsele acoperite de marca Uniunii Europene atacată sunt certificate.
4. Tribunalul nu a analizat dispozițiile și jurisprudența națională în privința domeniului de aplicare și a efectelor mărcilor naționale de certificare. Condițiile și modalitățile prevederilor legale ale statelor membre privind mărcile de certificare nu au făcut obiectul armonizării în temeiul Directivei 89/104 ⁽¹⁾ sau al Directivei 2008/95 ⁽²⁾ și totuși Regulamentul privind marca Uniunii Europene prevede că aceste mărci naționale pot constitui fundamentul drepturilor anterioare care se opun înregistrării mărcilor Uniunii Europene. Drepturile respective ar trebui examinate în lumina dispozițiilor și a jurisprudenței naționale, prin analogie cu diversele drepturi naționale întemeiate pe articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene (drepturi care nu au făcut nici ele obiectul armonizării și care variază mult de la stat membru la stat membru în privința naturii, a domeniului de aplicare și a efectului).

⁽¹⁾ Prima Directivă 89/104/CE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

⁽²⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2008, L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Erding (Germania) la 10 decembrie 2018 – U. B. și T.V./Eurowings GmbH

(Cauza C-776/18)

(2019/C 82/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Erding

Părțile din procedura principală

Reclamanți: U.B., T.V.

Pârâtă: Eurowings GmbH

Întrebarea preliminară

În cazul unei anulări potrivit articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾, trebuie să se considere că o ofertă a unei redirectionări care să le permită pasagerilor să ajungă la destinația finală în mai puțin de două ore după ora de sosire prevăzută este constituită și de un transport de substituție efectuat către un alt aeroport decât cel menționat în confirmarea rezervării, atunci când acest aeroport este situat în aceeași regiune?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218, rectificare în JO 2016, L 94, p. 17).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luxemburg) la 19 decembrie 2018 – EU/Caisse pour l'avenir des enfants

(Cauza C-801/18)

(2019/C 82/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Părțile din procedura principală

Apelant: EU

Intimată: Caisse pour l'avenir des enfants

Întrebările preliminare

- 1) Autoritățile de securitate socială competente din primul stat membru (în speță Caisse pour l'avenir des enfants – Luxemburg) sunt obligate, în conformitate cu obligațiile comunitare care le revin în temeiul articolului 45 TFUE, al Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora ⁽¹⁾, precum și al Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽²⁾, în special articolul 4, să plătească prestații familiale unui resortisant al unui al doilea stat membru atunci când, în aceleași condiții de acordare a alocațiilor menționate, autoritățile competente respective recunosc, pe baza unei convenții internaționale bilaterale încheiate între primul stat membru (Luxemburg) și țara terță (Brazilia) dreptul la prestații familiale pentru propriii resortisanți și rezidenți?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ și în cazul în care principiul stabilit în jurisprudența citată anterior GOTTARDO ⁽³⁾ se extinde la contextul prestațiilor familiale, autoritatea competentă în materie de securitate socială și în special în materia prestațiilor familiale — în speță Caisse pour l'avenir des enfants, instituția națională de prestații familiale din Marele Ducat al Luxemburgului — ar putea invoca o justificare obiectivă pe baza considerațiilor legate de sarcinile financiare și administrative deosebit de împovărătoare întâmpinate de administrația în cauză, pentru a justifica o diferență de tratament între resortisanții țărilor-părți contractante (la convenția bilaterală în cauză) și alți resortisanți ai țărilor membre ale Uniunii Europene?

(¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

(²) JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82.

(³) Hotărârea din 15 ianuarie 2002, Gottardo, C-55/00, EU:C:2002:16.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luxemburg) la
19 decembrie 2018 – Caisse pour l'avenir des enfants/FV, GW**

(Cauza C-802/18)

(2019/C 82/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Părțile din procedura principală

Apelantă: Caisse pour l'avenir des enfants

Intimați: FV, GW

Întrebările preliminare

- 1) Alocația familială luxemburgheză acordată în conformitate cu articolele 269 și 270 din Codul securității sociale trebuie să fie asimilată unui avantaj social în sensul articolului 45 TFUE și al articolului 7 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 492/2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (¹)?
- 2) În cazul în care se poate efectua asimilarea, definiția membrului de familie aplicabilă în temeiul articolului 1 litera (i) din Regulamentul nr. 883/2004 (²) se opune definiției mai extinse a membrului de familie de la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului (³), cu toate că aceasta din urmă exclude orice autonomie a statului membru în definirea membrului de familie în sens contrar celui consacrat prin regulamentul de coordonare și exclude cu titlu subsidiar orice noțiune de întreținere principală. Definiția membrului de familie în sensul articolului 1 litera (i) din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie, prin urmare, să prevaleze, având în vedere caracterul său specific în contextul coordonării regimurilor de securitate socială și, în special, statul membru păstrează competența pentru definirea membrilor de familie care dau dreptul la alocația familială?
- 3) În cazul în care prestațiilor familiale și, în special, alocațiilor familiale luxemburgheze li se aplică articolul 2 punctul 2 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului, excluderea copilului soțului din definiția membrului de familie poate fi considerată drept o discriminare indirectă justificată prin obiectivul național al statului membru de a consacra dreptul personal al copilului și necesitatea de a proteja administrația statului membru de la locul de încadrare în muncă, în condițiile în care extinderea domeniului de aplicare personal constituie o sarcină excesivă pentru sistemul de prestații familiale luxemburghez care în special exportă aproape 48 % din prestațiile familiale?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO 2011, L 141, p. 1).

(²) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

(³) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la
20 decembrie 2018 – AAS „BALTA”/UAB „GRIFS AG”**

(Cauza C-803/18)

(2019/C 82/16)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Recurentă: AAS „BALTA”

Intimată: UAB „GRIFS AG”

Întrebarea preliminară

Articolul 15 punctul 5 și articolul 16 punctul 5 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretate în sensul că, în cazul asigurărilor pentru riscuri mari, o convenție atributivă de competență inclusă într-un contract de asigurare încheiat între deținătorul poliței și asigurător poate fi opozabilă persoanei asigurate în temeiul aceluși contract, care nu a aderat în mod expres la această clauză și care are reședința obișnuită sau sediul într-un alt stat membru decât cel al deținătorului poliței și al asigurătorului?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajský súd Trnava (Slovacia) la 21 decembrie 2018 –
DHL Logistics (Slovakia), spol. s r.o./Finančné riaditeľstvo SR**

(Cauza C-810/18)

(2019/C 82/17)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd Trnava

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DHL Logistics (Slovakia), spol. s r.o.

Pârâtă: Finančné riaditeľstvo SR

Întrebarea preliminară

Subpoziția 8525 80 91 din Nomenclatura combinată inclusă în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun ⁽¹⁾, în termenii rezultați din notele explicative publicate în anul 2011 în temeiul regulamentului menționat (Comunicarea Comisiei 2011/C 137/01 ⁽²⁾), trebuie interpretată în sensul că pot fi clasificate la această subpoziție și mărfuri precum camerele video digitale cu înregistrare în discuție în prezenta cauză, deși acestea au capacitatea de a capta și de a înregistra imagini video doar la o rezoluție mai mică de 800 x 600 de pixeli, mai exact de 720 x 576 de pixeli, luând în considerare că cealaltă funcție a acestora – captarea și înregistrarea de imagini statice – este limitată la o rezoluție a imaginilor statice de 1 600 x 1 200 de pixeli (1,92 megapixeli)?

⁽¹⁾ JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3.

⁽²⁾ JO 2011, C 137, p. 1.

Recurs introdus la 21 decembrie 2018 de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 octombrie 2018 în cauza T-79/16, Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters și alții/Comisia

(Cauza C-817/18 P)

(2019/C 82/18)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurente: Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland, Stichting Het Groninger Landschap, It Fryske Gea, Stichting Het Drentse Landschap, Stichting Het Overijssels Landschap, Stichting Het Geldersch Landschap, Stichting Flevo-Landschap, Stichting Het Utrechts Landschap, Stichting Landschap Noord-Holland, Stichting Het Zuid-Hollands Landschap, Stichting Het Zeeuwse Landschap, Stichting Het Noordbrabants Landschap, Stichting Het Limburgs Landschap (reprezentanți: P. Kuypers și M. de Wit, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Vereniging Gelijkberechtiging Grondbezitters, Exploitatiemaatschappij De Berghaaf BV, Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe, BV Landgoed Den Alerdinck II, Landgoed Ampsen BV, Pallandt van Keppel Stichting, Landgoed Kasteel Keppel BV, Baron van Lynden, Stichting het Lijdensche Fonds voor Kerk en Zending, Landgoed Welna BV, Landgoed „Huis te Maarn” BV, Vicariestichting De Vijf Capellarijen/Ambachtsheerlijkheid Kloetinge, Maatschappij tot Exploitatie van het Landgoed Tongeren onder Epe BV, Landgoed Anderstein NV, Landgoed Bekspring BV, Landgoed Nijenhuis en Westerfliser BV, Landgoed Caprera BV, Landgoed Schapenduinen BV, Stichting Schapenduinen, Landgoed de Noetselenberg BV

Concluziile recurentelor

- Anularea hotărârii atacate (hotărârea pronunțată în cauza T-79/16);
- Obligarea VGG la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în primă instanță și în procedura de recurs;
- Cu titlu subsidiar: în cazul în care cauza este trimisă spre rejudecare Tribunalului, soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată aferente procedurii în primă instanță și procedurii de recurs odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin declararea acțiunii VGG ca fiind admisibilă

Tribunalul a aplicat în mod greșit criteriul pe care VGG trebuia să îl îndeplinească pentru a putea fi calificat drept persoană interesată (existența unui raport de concurență între VGG și reclamante; ajutorul acordat să riște să influențeze în mod concret situația VGG și să denatureze raportul de concurență respectiv).

Tribunalul leagă admisibilitatea VGG și a membrilor acesteia direct de admisibilitatea Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe, singura reclamantă rămasă dintre reclamantele din 2008.

În această privință, Tribunalul nu a dovedit sau nu a dovedit suficient cu privire la ce activități reclamantele și Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe se află în concurență una cu cealaltă în concret. Așadar, Tribunalul a admis în mod greșit că există un raport de concurență cu Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe.

În continuare, considerând că există un raport de concurență, Tribunalul a ajuns în mod greșit la concluzia că ajutorul a avut efecte concrete asupra poziției concurențiale a membrilor VGG și a denaturat-o.

Pe baza aprecierii admisibilității Stichting Het Nationale Park De Hoge Veluwe Tribunalul nu ar fi putut să ajungă la concluzia că acțiunea VGG este admisibilă.

Al doilea motiv: Tribunalul a admis în mod greșit existența unor „dificultăți serioase”

Aprecierea Tribunalului potrivit căreia a existat o încălcare a drepturilor procedurale prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE este greșită. Considerând că Comisia a întâmpinat „dificultăți serioase” la aprecierea compatibilității regimului PNB (Regeling bijdragen Particuliere Terreinbeherende Natuurbeschermingsorganisaties) cu dreptul ajutoarelor de stat, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.

Astfel, calificarea SIEG (servicii de interes economic general) drept „atipice” și „globale” în decizie nu comportă nicio dificultate serioasă; absența unei contabilități separate nu constituie un indiciu pentru dificultăți serioase; și nu lipsea un mecanism pentru evitarea supracompensării.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de commerce de Paris (Franța) la 24 decembrie 2018 – Trendsetteuse SARL/DCA SARL

(Cauza C-828/18)

(2019/C 82/19)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de commerce de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Trendsetteuse SARL

Pârâtă: DCA SARL

Întrebarea preliminară

Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 86/653/CEE din 18 decembrie 1986 ⁽¹⁾ privind statutul agenților comerciali trebuie interpretat în sensul că un intermediar care desfășoară o activitate independentă, care acționează în calitate de mandatar în numele și pe seama mandantului său, care nu are puterea de a modifica tarifele și condițiile contractuale ale contractelor de vânzare ale comitentului său, nu este autorizat să negocieze respectivele contracte în sensul acestui articol și nu poate, pe cale de consecință, să fie calificat drept agent comercial și să beneficieze de statutul prevăzut de directivă?

⁽¹⁾ Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți (JO L 382, p. 17, Ediție specială, 6/vol. 1., p. 176).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de grande instance de Paris (Franța) la 27 decembrie 2018 – Crédit Logement SA/OE

(Cauza C-829/18)

(2019/C 82/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Crédit Logement SA

Pârât: OE

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 ⁽¹⁾ și principiul efectivității dreptului [Uniunii] trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării unei norme de drept intern care interzice instanței să aprecieze caracterul abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat cu un profesionist, din moment ce garantul profesionist care garantează executarea contractului a informat debitorul-consumator cu privire la faptul că urma să efectueze plata, iar acesta din urmă nu i-a indicat excepțiile pe care trebuie să le invoce?
- 2) Directiva 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 și principiul efectivității dreptului [Uniunii] trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării unei norme de drept intern care interzice instanței să aprecieze caracterul abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat cu un profesionist, din moment ce garantul profesionist care garantează executarea contractului a informat debitorul-consumator cu privire la faptul că urma să efectueze plata, iar acesta din urmă nu i-a indicat excepțiile pe care trebuie să le invoce?
- 3) Sarcina probei cu privire la punerea la dispoziția consumatorului a elementelor necesare pentru caracterul clar și inteligibil al clauzei în discuție și cu privire la caracterul clar și inteligibil al clauzei menționate revine profesionistului sau consumatorului?
- 4) În ipoteza în care tribunalul ar considera că clauzele 1.2.1-1.2.9, 2.8 din contract sunt abuzive întrucât nu au fost exprimate într-un mod suficient de clar și de inteligibil, trebuie să fie declarate nescrise toate clauzele financiare, inclusiv clauza cu privire la dobânzi, sau trebuie să fie declarate nescrise doar clauzele care se referă la variația cursului de schimb valutar și clauza cu privire la valute, reținându-se o rată a dobânzii fixă, în euro, sau trebuie să se aibă în vedere și o altă opțiune?
- 5) În examinarea întrebării precedente, este necesar ca instanța să se asigure că sancțiunea astfel pronunțată este eficientă, proporțională și cu efect de descurajare?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de l'entreprise de Liège (Belgia) la 31 decembrie 2018 – SI, Brompton Bicycle Ltd/Chedech / Get2Get

(Cauza C-833/18)

(2019/C 82/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de l'entreprise de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamanți: SI, Brompton Bicycle Ltd

Pârâtă: Chedech / Get2Get

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul Uniunii, și în special Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională ⁽¹⁾, care stabilește, în special, diferitele drepturi exclusive recunoscute titularilor dreptului de autor prin articolele 2 – 5, trebuie interpretat în sensul că exclude de la protecția conferită de dreptul de autor operele a căror formă este necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic?

- 2) Pentru a aprecia caracterul necesar al unei forme pentru obținerea unui rezultat tehnic, trebuie luate în considerare următoarele criterii:
- existența altor forme posibile care permit obținerea aceluiași rezultat tehnic?
 - eficiența formei pentru obținerea rezultatului respectiv?
 - voința pretinsului autor al contrafacerii de a obține acest rezultat?
 - existența unui brevet anterior, în prezent expirat, cu privire la procedeul care permite obținerea rezultatului tehnic urmărit?

(¹) JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol.1, p. 230.

Recurs introdus la 7 ianuarie 2019 de Mylène Troszczynski împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 8 noiembrie 2018 în cauza T-550/17, Troszczynski/Parlamentul

(Cauza C-12/19 P)

(2019/C 82/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Mylène Troszczynski (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile

- Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene (Camera a șasea) din 8 noiembrie 2018 (T-550/17);

prin urmare:

- anularea deciziei Parlamentului European din 14 iunie 2017 de adoptare a raportului nr. A8-0218/2017 al Comisiei pentru afaceri juridice privind cererea de ridicare a imunității și a privilegiilor lui Mylène Troszczynski, membră a Parlamentului European;
- pronunțarea cu privire la cuantumul care trebuie acordat recurenteii cu titlu de cheltuieli de procedură;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Cu privire la analiza celui de al doilea motiv de către Tribunal

Tribunalul nu consideră tweet-ul în litigiu al Mylène Troszczynski o opinie emisă în exercitarea funcțiilor sale de deputat, pentru motivul că se referă la un eveniment precis, a cărui desfășurare se presupune că are loc în Franța, și care nu poate fi asimilat unei luări de poziție generale cu privire la subiecte de actualitate curentă sau tratate de Parlament, caracteristici necesare ale unei opinii protejate de Protocol.

Tribunalul săvârșește o eroare vădită de apreciere, în condițiile în care:

- fiecare deputat este un reprezentant ales al țării sale, reprezintă alegătorii și trebuie să păstreze în cursul mandatului său o legătură necesară cu aceștia, evocând în special faptele care îi interesează sau îi privesc;

- principiul nr. 2 din comunicarea către membrii 11/2003 nu realizează o asemenea distincție;
- purtarea vălului integral în spațiul public privește electoratul din Franța, dar și cel al ansamblului țărilor din Europa, iar această manifestare exterioară a apartenenței la Islam este un subiect de interes general care privește atât viața publică, cât și drepturile femeilor;
- Tribunalul ar fi trebuit să pună în aplicare principiile Hotărârii Patriciello.

2. Cu privire la analiza celui de al treilea motiv de către Tribunal

S-a stabilit și s-a admis de către Tribunal că Mylène Troszczynski nu este autorul tweet-ului în litigiu și că ea l-a șters de îndată ce a luat cunoștință de acesta. Tribunalul consideră însă că aceste două aspecte nu trebuie luate în considerare pentru a determina dacă sunt îndeplinite condițiile ridicării imunității parlamentare.

Tribunalul săvârșește o eroare vădită de apreciere:

- atunci când afirmă că nu revine Parlamentului sarcina *de a ști dacă faptele reproșate deputatului în cauză sunt dovedite*, deși Parlamentul examinează faptele recunoscând în decizia sa că Mylène Troszczynski nu este autorul tweet-ului;
- întrucât nu deduce consecințele juridice ale anumite înscrisuri atașate în anexă la raportul Comisiei pentru afaceri juridice, și anume extrasele din Legea din 29 iulie 1881 și în special articolul 42 din aceasta;
- întrucât ordonanța de trimitere în fața Tribunalului Corecțional din 26 aprilie 2018 exprimă înverșunarea unui magistrat împotriva unui reprezentant ales, așadar, o intenție de a-i aduce prejudicii pe plan politic, comportament caracteristic pentru *fumus persecutionis*.

Recurs introdus la 21 ianuarie 2019 de Marion Le Pen împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 28 noiembrie 2018 în cauza T-161/17, Le Pen/Parlamentul

(Cauza C-38/19 P)

(2019/C 82/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Marion Anne Perrine (cunoscută sub numele de „Marine”) Le Pen (reprezentant: R. Bosselut, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii pronunțate la 28 noiembrie 2018 de Camera a șasea a Tribunalului Uniunii Europene în cauza T-161/17.

În consecință:

- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului din 6 ianuarie 2017, adoptată în aplicarea articolului 68 din Decizia 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 „privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European”, cu modificările ulterioare, prin care s-a constatat o creanță în sumă de 41 554 euro;

- anularea notei de debit nr. 2017-22 din 11 ianuarie 2017, prin care se informează recurenta cu privire la faptul că, prin decizia Secretarului General din 6 ianuarie 2017, s-a constatat în privința sa o creanță de 41 554 euro, [și se dispune] recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară [în aplicarea] articolului 68 din normele de aplicare și a articolelor 78, 79 și 80 din Regulamentul financiar;
- obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- A – Motiv de ordine publică: Încălcarea dreptului Uniunii – Erori de drept – Încălcarea unor norme fundamentale de procedură – Încălcarea dreptului la apărare

Acest motiv este întemeiat pe absența unei audieri personale a recurente și pe absența comunicării dosarului, în special a raportului OLAF de către Secretarul General.

Dreptul la apărare al recurente a fost încălcat de Tribunal, în special prin raportare la Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 6 din CEDO.

- B - Încălcarea dreptului Uniunii – Erori de drept – Încălcarea principiilor protecției încrederii legitime și securității juridice – Eroare privind calificarea naturii juridice a faptelor, denaturări ale situației de fapt și ale elementelor de probă

Tribunalul a denaturat sensul înscrisurilor depuse de recurentă în anexa la scrisoarea din 14 martie 2016 adresată OLAF.

Nu este posibil să se pretindă că sumele plătite în temeiul contractului „artificial” nu au fost utilizate în conformitate cu normele de aplicare. Prin urmare, nu există nici un abuz de obiect sau de natură cu privire la aceste fonduri și nu există nici un prejudiciu suferit de Parlament.

- C- Abuz de putere – *Fumus persecutionis*

Discriminările, dosirea probelor, lipsa de loialitate și încălcarea dreptului la apărare de care se face vinovat Secretarul General al Parlamentului împotriva recurente constituie și trebuia să constituie în ochii Parlamentului „indicii obiective, pertinente și concordante, [că decizia atacată a fost adoptată] în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective decât cele declarate sau de a eluda o procedură special prevăzută de tratat pentru a răspunde circumstanțelor cauzei”, și sunt revelatoare și afectate de un *fumus persecutionis* în detrimentul recurente.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Comune di Milano/Comisia

(Cauza T-167/13) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat – Servicii de handling la sol – Injecții de capital efectuate de SEA în favoarea Sea Handling – Decizie prin care ajutorul a fost declarat incompatibil cu piața internă și prin care s-a dispus recuperarea – Noțiunea de ajutor – Imputabilitate statului – Criteriul investitorului privat – Principiul contradictorialității – Dreptul la apărare – Dreptul la bună administrare – Încredere legitimă”)

(2019/C 82/24)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comune di Milano (Italia) (reprezentanți: inițial S. Grassani și A. Franchi, ulterior S. Grassani, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte și D. Grespan, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește anularea Deciziei (UE) 2015/1225 a Comisiei din 19 decembrie 2012 privind majorarea de capital efectuată de SEA SpA în favoarea SEA Handling SpA [cazul SA.21420 (C 14/10) (ex NN 25/10) (ex CP 175/06)] (JO 2015, L 201, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comune di Milano la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii privind măsurile provizorii.

⁽¹⁾ JO C 129, 4.5.2013.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Deutsche Umwelthilfe/Comisia

(Cauza T-498/14) ⁽¹⁾

[„Acces la documente – Documente referitoare la corespondența schimbată între Comisie și întreprinderi sau producători de automobile în legătură cu agentul refrigerant R1234yf utilizat în autovehicule – Documente care nu sunt repertoriate – Motiv nou invocat în cursul judecății – Inadmisibilitate – Măsură de cercetare judecătorească prin care se dispune prezentarea documentelor în litigiu în conformitate cu articolul 104 din Regulamentul de procedură – Derogare de la principiul contradictorialității – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Excepția privind protecția intereselor comerciale – Interes public pentru divulgare – Evaluare comparativă – Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 – Articolul 6 alineatul (1) – Interes public superior pentru divulgarea unor informații privind mediul sau care se referă la emisii în mediu – Presumție generală – Refuz parțial al accesului – Nepronunțare asupra fondului”]

(2019/C 82/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Umwelthilfe eV (Radolfzell, Germania) (reprezentanți: R. Klinger și R. Geulen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Clotuche-Duvieusart și J. Vondung, ulterior F. Clotuche-Duvieusart și H. Krämer, agenți, asistați inițial de R. van der Hout și de A. Köhler, ulterior de R. van der Hout și de C. Wagner, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Deciziei GESTDEM 2014/547 a Comisiei din 2 iunie 2014 care confirmă refuzul accesului la toate documentele referitoare la schimbul de corespondență între Comisie, pe de o parte, și întreprinderile Honeywell și DuPont sau constructorii de automobile, pe de altă parte, în perioada cuprinsă între luna septembrie a anului 2011 și luna aprilie a anului 2012 și între luna septembrie a anului 2012 și sfârșitul lunii ianuarie a anului 2014, în legătură cu agentul refrigerant R1234yf utilizat în autovehicule

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cererii de anulare a Deciziei GESTDEM 2014/547 a Comisiei din 2 iunie 2014, în măsura în care aceasta privește părțile inițial oculte ale documentului nr. 34 care, ulterior, au fost făcute publice.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Deutsche Umwelthilfe eV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 329, 22.9.2014.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Biogaran/Comisia

(Cauza T-677/14) ⁽¹⁾

(„Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratării bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolelor 101 și 102 TFUE – Acorduri care vizează întârzierea, chiar împiedicarea intrării pe piață a versiunilor generice ale perindoprilului – Participarea unei filiale la încălcarea săvârșită de societatea-mamă a acesteia – Imputarea încălcării – Răspundere solidară – Plafonul amenzii”)

(2019/C 82/26)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Biogaran (Colombes, Franța) (reprezentanți: T. Reymond, O. de Juvigny și J. Jourdan, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castilla Contreras, T. Vecchi și B. Mongin, ulterior F. Castilla Contreras, B. Mongin și C. Vollrath, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2014) 4955 final a Comisiei din 9 iulie 2014 privind o procedură inițiată în temeiul articolelor 101 și 102 TFUE [cazul AT.39612 – Perindopril (Servier)], în măsura în care o privește pe reclamantă și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii care i-a fost aplicată prin această decizie

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Biogaran la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 395, 10.11.2014.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Teva UK și alții/Comisia

(Cauza T-679/14) (¹)

[„Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Principiul imparțialității – Consultarea Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete și de cumpărare exclusivă – Concurență potențială – Restrângere a concurenței prin obiect – Conciliere între dreptul concurenței și dreptul brevetelor – Condiții de exceptare de la articolul 101 alineatul (3) TFUE – Amenzi”]

(2019/C 82/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Teva UK Ltd (West Yorkshire, Regatul Unit), Teva Pharmaceuticals Europe BV (Utrecht, Țările de Jos), Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Ierusalim, Israel) (reprezentanți: D. Tayar și A. Richard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castilla Contreras, T. Vecchi și B. Mongin, ulterior F. Castilla Contreras, B. Mongin și C. Vollrath, agenți, asistați de G. Peretz, barrister)

Intervenientă în susținerea reclamantelor: European Generic medicines Association AISBL (EGA) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S.-P. Brankin, solicitor și E. Wijckmans, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2014) 4955 final a Comisiei din 9 iulie 2014 privind o procedură de aplicare a articolelor 101 și 102 TFUE [cazul AT.39612 – Perindopril (Servier)], în măsura în care le privește pe reclamante și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii care le-a fost aplicată prin decizia menționată

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV și Teva Pharmaceutical Industries Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) European Generic medicines Association AISBL (EGA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 409, 17.11.2014.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Lupin/Comisia(Cauza T-680/14) ⁽¹⁾

(„Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete – Acord de achiziționare de tehnologie – Restrângere a concurenței prin obiect – Conciliere între dreptul concurenței și dreptul brevetelor – Amenzi”)

(2019/C 82/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lupin Ltd (Maharashtra, India) (reprezentanți: inițial M. Pullen, R. Fawcett-Feuillette, solicitors, M. Hoskins, QC, V. Wakefield, barrister și M. Boles, solicitor, ulterior M. Hoskins, V. Wakefield, M. Boles, K. Vernon și S. Smith, solicitors și, în final, M. Hoskins, V. Wakefield, S. Smith și C. Wall, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castilla Contreras, B. Mongin și T. Vecchi, ulterior F. Castilla Contreras, B. Mongin și C. Vollrath, agenți, asistați de B. Rayment, barrister)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea în parte a Deciziei C(2014) 4955 final a Comisiei din 9 iulie 2014 privind o procedură de aplicare a articolelor 101 și 102 TFUE [cazul AT.39612 – Perindopril (Servier)], în măsura în care o privește pe reclamantă și, cu titlu subsidiar, anularea amenzii care i-a fost aplicată prin decizia menționată sau reducerea cuantumului acesteia

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Lupin Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 439, 8.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Mylan Laboratories și Mylan/Comisia(Cauza T-682/14) ⁽¹⁾

(„Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete – Concurență potențială – Restrângere a concurenței prin obiect – Conciliere între dreptul concurenței și dreptul brevetelor – Imputare a comportamentului ilicit – Amenzi”)

(2019/C 82/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Mylan Laboratories Ltd (Hyderabad, India) și Mylan, Inc. (Canonsburg, Pennsylvania, Statele Unite) (reprezentanți: S. Kon, C. Firth și C. Humpe, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castilla Contreras, T. Vecchi și B. Mongin, ulterior F. Castilla Contreras, B. Mongin și C. Vollrath, agenți, asistați de S. Kingston, barrister)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2014) 4955 final a Comisiei din 9 iulie 2014 privind o procedură de aplicare a articolelor 101 și 102 TFUE [cazul AT.39612 – Perindopril (Servier)], în măsura în care le privește pe reclamante și, cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea amenzii care le-a fost aplicată prin decizia menționată

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Mylan Laboratoires și Mylan, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 431, 1.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Krka/Comisia

(Cauza T-684/14) (¹)

(„Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete – Acord de licență – Acord de achiziție de tehnologie – Restrângere a concurenței prin obiect – Restrângere a concurenței prin efect – Conciliere între dreptul concurenței și dreptul brevetelor”)

(2019/C 82/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Krka Tovarna Zdravil d.d. (Novo Mesto, Slovenia) (reprezentanți: T. Ilešič și M. Kocmut, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castilla Contreras, B. Mongin și C. Vollrath, agenți, asistați de D. Bailey, barrister)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea în parte a Deciziei C(2014) 4955 final a Comisiei din 9 iulie 2014 privind o procedură de aplicare a articolelor 101 și 102 TFUE [cazul AT.39612 – Perindopril (Servier)], în măsura în care o privește pe reclamantă

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 4 din Decizia C(2014) 4955 final a Comisiei din 9 iulie 2014 privind o procedură de aplicare a articolelor 101 și 102 TFUE [cazul AT.39612 – Perindopril (Servier)] în măsura în care constată participarea Krka Tovarna Zdravil d.d. la acordurile menționate la acest articol.
- 2) Anulează articolul 7 alineatul (4) litera (a) din Decizia C(2014) 4955 final.

3) Anulează articolele 8 și 9 din Decizia C(2014) 4955 final în măsura în care privesc Krka Tovarna Zdravil.

4) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 431, 1.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Servier și alții/Comisia

(Cauza T-691/14) (¹)

(„Concurență – Înțelegeri – Abuz de poziție dominantă – Piața perindoprilului, medicament destinat tratării bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolelor 101 și 102 TFUE – Principiul imparțialității – Consultarea Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante – Dreptul la o cale de atac efectivă – Termen scurt de introducere a acțiunii în raport cu lungimea deciziei atacate – Acorduri de soluționare amiabilă a litigiilor în materia brevetelor – Acorduri de licență – Acorduri de achiziționare de tehnologie – Acord de cumpărare exclusivă – Concurență potențială – Restrângere a concurenței prin obiect – Restrângere a concurenței prin efect – Conciliere între dreptul concurenței și dreptul brevetelor – Calificare drept încălcări distincte sau drept încălcare unică – Definirea pieței relevante la nivelul compusului principal al medicamentului în cauză – Amenzi – Cumularea amenzilor în temeiul articolelor 101 și 102 TFUE – Principiul legalității infracțiunilor și a pedepselor – Valoarea vânzărilor – Modalități de calcul în cazul cumulării unor încălcări pe aceleași piețe”)

(2019/C 82/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Servier SAS (Suresnes, Franța), Servier Laboratories Ltd (Wexham, Regatul Unit), Les Laboratoires Servier SAS (Suresnes) (reprezentanți: inițial I. S. Forrester, QC, J. Killick, barrister, O. de Juvigny, avocat, și M. Utges Manley, solicitor, ulterior J. Killick, O. de Juvigny, M. Utges Manley, J. Jourdan și T. Reymond, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial T. Christoforou, B. Mongin, C. Vollrath, F. Castilla Contreras și T. Vecchi, ulterior T. Christoforou, B. Mongin, C. Vollrath, F. Castilla Contreras și J. Norris-Usher, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantelor: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Geneva, Elveția) (reprezentanți: F. Carlin, barrister, N. Niejahr și C. Paillard, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2014) 4955 final a Comisiei din 9 iulie 2014 privind o procedură inițiată în temeiul articolelor 101 și 102 TFUE [cazul AT.39612 – Perindopril (Servier)], în măsura în care le privește pe reclamante și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii care le-a fost aplicată prin această decizie

Dispozitivul

1) Anulează articolul 4 din Decizia C(2014) 4955 final a Comisiei din 9 iulie 2014 privind o procedură inițiată în temeiul articolelor 101 și 102 TFUE [cazul AT.39612 – Perindopril (Servier)], în măsura în care se constată participarea Servier SAS și a Les Laboratoires Servier SAS la acordurile prevăzute la acest articol.

2) Anulează articolul 6 din Decizia C(2014) 4955.

- 3) Anulează articolul 7 alineatul (4) litera (b) și alineatul (6) din Decizia C(2014) 4955.
- 4) Stabilește la 55 385 190 de euro cuantumul amenzii aplicate Servier și Les Laboratoires Servier pentru încălcarea prevăzută la articolul 2 din Decizia C(2014) 4955 final, astfel cum rezultă din articolul 7 alineatul (2) litera (b) din aceasta.
- 5) Respinge în rest acțiunea.
- 6) Servier, Servier Laboratories Ltd și Les Laboratoires Servier, pe de o parte, și Comisia Europeană, pe de altă parte, suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 7) European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 462, 22.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Niche Generics/Comisia

(Cauza T-701/14) (¹)

[„Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete – Procedură administrativă – Protecția confidențialității comunicărilor dintre avocați și clienți – Concurență potențială – Restrângere a concurenței prin obiect – Necesitate obiectivă a restrângerii – Condiții de exceptare de la articolul 101 alineatul (3) TFUE – Amenzi – Plafon de 10 % – Imputarea comportamentului ilicit”]

(2019/C 82/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Niche Generics Ltd (Hitchin, Regatul Unit) (reprezentanți: E. Batchelor, M. Healy, K. Cousins, solicitors și F. Carlin, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castilla Contreras, T. Vecchi și B. Mongin, ulterior F. Castilla Contreras, B. Mongin și C. Vollrath, agenți, asistați de S. Kingston, barrister)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2014) 4955 final a Comisiei din 9 iulie 2014 privind o procedură de aplicare a articolelor 101 și 102 TFUE [cazul AT.39612 – Perindopril (Servier)], în măsura în care o privește pe reclamantă și, cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea cuantumului amenzii care i-a fost aplicată prin decizia menționată

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Niche Generics Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 431, 1.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Unichem Laboratories/Comisia(Cauza T-705/14) ⁽¹⁾

[„Concurență – Înțelegeri – Piața perindoprilului, medicament destinat tratamentului bolilor cardiovasculare, în versiunea sa originală și în versiunile generice – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE – Acord de soluționare amiabilă a unor litigii în materie de brevete – Competență teritorială a Comisiei – Imputarea comportamentului ilicit – Procedură administrativă – Protecția confidențialității comunicărilor dintre avocați și clienți – Concurență potențială – Restrângere a concurenței prin obiect – Necesitate obiectivă a restrângerii – Condiții de exceptare de la articolul 101 alineatul (3) TFUE – Amenzi”]

(2019/C 82/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Unichem Laboratories Ltd (Mumbai, India) (reprezentanți: S. Mobley, K. Shaw, K. Cousins, M. Healy, H. Sheraton și E. Batchelor, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castilla Contreras, T. Vecchi și B. Mongin, ulterior F. Castilla Contreras, B. Mongin și C. Vollrath, agenți, asistați de S. Kingston, barrister)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2014) 4955 final a Comisiei din 9 iulie 2014 privind o procedură de aplicare a articolelor 101 și 102 TFUE [cazul AT.39612 – Perindopril (Servier)], în măsura în care o privește pe reclamantă și, cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea cuantumului amenzii care i-a fost aplicată prin decizia menționată

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Unichem Laboratories Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 448, 15.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Deutsche Telekom/Comisia(Cauza T-827/14) ⁽¹⁾

[„Concurență – Abuz de poziție dominantă – Piața slovacă a serviciilor de telecomunicații în bandă largă – Acces al unor întreprinderi terțe la «bucla locală» a operatorului istoric de pe această piață – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 102 TFUE și a articolului 54 din Acordul privind SEE – Încălcare unică și continuă – Noțiunea «abuz» – Refuzul accesului – Comprimarea marjelor – Calculul comprimării marjelor – Criteriul concurentului la fel de eficient – Dreptul la apărare – Imputare în sarcina societății – mamă a încălcării comise de filiala sa – Influență decisivă a societății – mamă asupra politicii comerciale a filialei – Exercițare efectivă – Sarcina probei – Calcularea cuantumului amenzii – Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor – Amendă separată aplicată numai societății-mamă pentru recidivă și pentru aplicarea unui coeficient de multiplicare în scop de descurajare”]

(2019/C 82/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Telekom AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: K. Apel și D. Schroeder, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Kellerbauer, L. Malferrari, C. Vollrath și L. Wildpanner, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Slovanet, a.s. (Bratislava, Slovacia) (reprezentant: P. Tisaj, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect cu titlu principal anularea în tot sau în parte, în măsura în care o privește pe reclamantă, a Deciziei C(2014) 7465 final a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind o procedură de aplicare a articolului 102 TFUE și a articolului 54 din Acordul privind SEE (cazul AT.39523 – Slovak Telekom), astfel cum a fost rectificată prin Decizia C(2014) 10119 final a Comisiei din 16 decembrie 2014, precum și prin Decizia C(2015) 2484 final a Comisiei din 17 aprilie 2015 și, cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea cuantumului amenzilor aplicate reclamantei prin decizia menționată.

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 1 alineatul (2) litera (d) din Decizia C(2014) 7465 final a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind o procedură de aplicare a articolului 102 TFUE și a articolului 54 din Acordul privind SEE (cazul AT.39523 – Slovak Telekom), în măsura în care constată că în perioada cuprinsă între 12 august și 31 decembrie 2005, Deutsche Telekom AG a aplicat tarife neechitabile care nu permit unui operator la fel de eficient care se bazează pe accesul cu ridicata la buclele locale cu acces necondiționat ale Slovak Telekom, a.s. să reproducă serviciile cu amănuntul oferite de Slovak Telekom, fără să suporte pierderi.
- 2) Anulează articolul 2 din Decizia C(2014) 7465 final în măsura în care stabilește cuantumul amenzii la plata căreia Deutsche Telekom este obligată în solidar la 38 838 000 de euro, iar cuantumul amenzii la plata căreia este obligată numai Deutsche Telekom la 31 070 000 de euro.
- 3) Stabilește cuantumul amenzii la plata căreia Deutsche Telekom este obligată în solidar la 38 061 963 euro, iar cuantumul amenzii la plata căreia este obligată numai Deutsche Telekom, la 19 030 981 euro.
- 4) Respinge acțiunea în rest.
- 5) Deutsche Telekom suportă patru cincimi din propriile cheltuieli de judecată și este obligată la plata a patru cincimi din cheltuielile de judecată ale Comisiei Europene și a patru cincimi din cheltuielile de judecată ale Slovanet, a.s.
- 6) Comisia Europeană suportă o cincime din propriile cheltuieli de judecată și o cincime din cheltuielile de judecată ale Deutsche Telekom.
- 7) Slovanet suportă o cincime din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 96, 23.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Slovak Telekom/Comisia

(Cauza T-851/14) ⁽¹⁾

(„Concurență – Abuz de poziție dominantă – Piața slovacă a serviciilor de telecomunicații în bandă largă – Acces al unor întreprinderi terțe la «bucula locală» a operatorului istoric de pe această piață – Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 102 TFUE și a articolului 54 din Acordul privind SEE – Încălcări unică și continuă – Noțiunea «abuz» – Refuzul accesului – Comprimarea marjelor – Calculul comprimării marjelor – Criteriul concurentului la fel de eficient – Dreptul la apărare – Imputare în sarcina societății-mamă a încălcării comise de filiala sa – Influență decisivă a societății-mamă asupra politicii comerciale a filialei – Exercițare efectivă – Sarcina probei – Calcularea cuantumului amenzii – Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)

(2019/C 82/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Slovak Telekom, a.s. (Bratislava, Slovacia) (reprezentanți: D. Geradin, avocat, R. O'Donoghue, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial M. Farley, L. Malferrari și G. Koleva, ulterior M. Farley, M. Kellerbauer, L. Malferrari și C. Vollrath, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Slovanet, a.s. (Bratislava) (reprezentant: P. Tisaj, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect cu titlu principal anularea în tot sau în parte, în măsura în care o privește pe reclamantă, a Deciziei C(2014) 7465 final a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind o procedură de aplicare a articolului 102 TFUE și a articolului 54 din Acordul privind SEE (cazul AT.39523 – Slovak Telekom), astfel cum a fost rectificată prin Decizia C(2014) 10119 final a Comisiei din 16 decembrie 2014, precum și prin Decizia C(2015) 2484 final a Comisiei din 17 aprilie 2015 și, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantei.

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 1 alineatul (2) litera (d) din Decizia C(2014) 7465 final a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind o procedură de aplicare a articolului 102 TFUE și a articolului 54 din Acordul privind SEE (cazul AT.39523 – Slovak Telekom), în măsura în care constată că în perioada cuprinsă între 12 august și 31 decembrie 2005, Slovak Telekom, a.s., a aplicat tarife neechitabile care nu permit unui operator la fel de eficient care se bazează pe accesul cu ridicata la buclele sale locale cu acces necondiționat să reproducă serviciile cu amănuntul pe care le oferă, fără să suporte pierderi.
- 2) Anulează articolul 2 din Decizia C(2014) 7465 final în măsura în care stabilește cuantumul amenzii la plata căreia Slovak Telekom este obligată în solidar la 38 838 000 de euro.
- 3) Stabilește cuantumul amenzii la plata căreia Slovak Telekom este obligată în solidar la 38 061 963 euro.
- 4) Respinge acțiunea în rest.
- 5) Slovak Telekom suportă patru cincimi din propriile cheltuieli de judecată și este obligată la plata a patru cincimi din cheltuielile de judecată ale Comisiei Europene și a patru cincimi din cheltuielile de judecată ale Slovanet, a.s.

- 6) Comisia Europeană suportă o cincime din propriile cheltuieli de judecată și o cincime din cheltuielile de judecată ale Slovak Telekom.
- 7) Slovanet suportă o cincime din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 127, 20.4.2015.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia
(Cauza T-111/15) (¹)

(„Ajutoare de stat – Acorduri încheiate de syndicat mixte des aéroports de Charente cu Ryanair și cu filiala sa, Airport Marketing Services – Servicii aeroportuare – Servicii de marketing – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Imputabilitate în sarcina statului – Cameră de comerț și industrie – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale – Dreptul de acces la dosar – Dreptul de a fi ascultat”)

(2019/C 82/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda), Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (reprezentanți: G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocați, și B. Byrne, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și S. Noë, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea în parte a Deciziei (UE) 2015/1226 a Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN) pus în aplicare de Franța în favoarea Camerei de Comerț și Industrie din Angoulême, a SNC-Lavalin, a Ryanair și a Airport Marketing Services (JO 2015, L 201, p. 48)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ryanair DAC și Airport Marketing Services Ltd la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 178, 1.6.2015.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia(Cauza T-165/15) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat – Acorduri încheiate de Camera de Comerț și Industrie din Pau Béarn cu Ryanair și cu filiala sa Airport Marketing Services – Servicii aeroportuare – Servicii de marketing – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Imputabilitate în sarcina statului – Cameră de comerț și industrie – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale – Dreptul de acces la dosar – Dreptul de a fi ascultat”)

(2019/C 82/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda), Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (reprezentanți: G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocați, și B. Byrne, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și S. Noë, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Deciziei (UE) 2015/1227 a Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.22614 (C 53/07) pus în aplicare de Franța în favoarea Camerei de Comerț și Industrie din Pau Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services și Transavia (JO 2015, L 201, p. 109)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ryanair DAC și Airport Marketing Services Ltd să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 228, 13.07.2015.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – AlzChem/Comisia(Cauza T-284/15) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat – Industrie chimică – Decizie de continuare a exploatării unei întreprinderi pe durata procedurii de faliment – Decizie prin care se constată inexistența unui ajutor de stat – Acțiune în anulare – Afectare individuală – Admisibilitate – Noțiunea de ajutor de stat – Avantaj – Criteriul creditorului privat – Imputabilitate în sarcina statului – Obligația de motivare”)

(2019/C 82/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: AlzChem AG (Trostberg, Germania) (reprezentanți: inițial P. Alexiadis, solicitor, A. Borsos și I. Georgiopoulos, avocați, ulterior P. Alexiadis, A. Borsos, E. Kazili, P. Oravec și K. Csach, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte și L. Armati, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent) și Fortischem a.s. (Nováky, Slovacia) (reprezentanți: C. Arhold, P. Hodál și M. Staroň, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (UE) 2015/1826 a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) pus în aplicare de Slovacia în favoarea întreprinderii NCHZ (JO 2015, L 269, p. 71)

Dispozitivul

- 1) *Anulează articolul 2 din Decizia (UE) 2015/1826 a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) pus în aplicare de Slovacia în favoarea întreprinderii NCHZ.*
- 2) *Obligă Comisia Europeană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de AlzChem AG.*
- 3) *Republica Slovacă și Fortischem a.s. suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 302, 14.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Iran Insurance/Consiliul

(Cauza T-558/15) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Iranului – Înghețarea fondurilor – Includerea și menținerea denumirii reclamantei pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsuri restrictive – Prejudiciu material – Prejudiciu moral”)

(2019/C 82/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Iran Insurance Company (Teheran, Iran) (reprezentant: D. Luff, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: B. Driessen și M. Bishop, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezențanți: F. Ronkes Agerbeek și R. Tricot, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului moral și material pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a adoptării Deciziei 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO 2010, L 281, p. 81), a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO 2010, L 281, p. 1), a Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2011, L 319, p. 71), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO 2011, L 319, p. 11) și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO 2012, L 88, p. 1), prin care denumirea reclamantei a fost înscrisă și a fost menținută pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsuri restrictive.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*

- 2) *Iran Insurance Company* suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) *Comisia Europeană* suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – *Post Bank Iran/Consiliul*

(Cauza T-559/15) (¹)

(„Răspundere extracontractuală – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Iranului – Înghețarea fondurilor – Includerea și menținerea denumirii reclamantei pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsuri restrictive – Prejudiciu moral”)

(2019/C 82/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: *Post Bank Iran* (Teheran, Iran) (reprezentant: D. Luff, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: B. Driessen și M. Bishop, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: *Comisia Europeană* (reprezențanți: F. Ronkes Agerbeek și R. Tricot, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a adoptării Deciziei 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO 2010, L 281, p. 81), a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO 2010, L 281, p. 1), a Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2011, L 319, p. 71), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO 2011, L 319, p. 11) și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO 2012, L 88, p. 1), prin care denumirea reclamantei a fost înscrisă și a fost menținută pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsuri restrictive

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Post Bank Iran* suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) *Comisia Europeană* suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Transavia Airlines/Comisia**(Cauza T-591/15) ⁽¹⁾**

(„Ajutoare de stat – Contract de servicii aeroportuare și de servicii de marketing – Acord încheiat de Camera de Comerț și Industrie din Pau Béarn cu Transavia – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Imputabilitate în sarcina statului – Cameră de comerț și industrie – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale – Dreptul de acces la dosar – Dreptul de a fi ascultat”)

(2019/C 82/41)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Transavia Airlines CV (Schiphol, Țările de Jos) (reprezentanți: R. Elkerbout și M. Baneke, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și S. Noë, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Deciziei (UE) 2015/1227 a Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.22614 (C 53/07) pus în aplicare de Franța în favoarea Camerei de Comerț și Industrie din Pau Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services și Transavia (JO 2015, L 201, p. 109)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Transavia Airlines CV să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 398, 30.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Scandlines Danmark și Scandlines Deutschland/Comisia**(Cauza T-630/15) ⁽¹⁾**

(„Ajutoare de Stat – Finanțare publică a legăturii fixe de transport feroviar-rutier peste strâmtoarea Fehmarn – Ajutoare individuale – Decizie de a nu ridica obiecții – Decizia de constatare a inexistenței unui ajutor de stat și prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă – Noțiunea de ajutor de stat – Atingere adusă concurenței și afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre – Condiții de compatibilitate – Ajutor destinat să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun – Necesitatea ajutorului – Efect stimulat – Proporționalitatea ajutorului – Dificultăți serioase care justifică deschiderea procedurii oficiale de investigare – Obligația de motivare – Comunicare privind ajutoarele de stat destinate să promoveze realizarea de proiecte importante de interes european comun”)

(2019/C 82/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Scandlines Danmark ApS (Copenhaga, Danemarca) și Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: inițial L. Sandberg-Mørch și M.-E. Vitali, ulterior L. Sandberg-Mørch, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Armati, L. Flynn și S. Noë, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantelor: Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV (Stuttgart, Germania) (reprezentant: T. Hohmuth, avocat) și Föreningen Svensk Sjöfart (Göteborg, Suedia) (reprezentanți: L. Sandberg-Mørch și J. Buendía Sierra, avocați)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentanți: inițial C. Thorning, ulterior J. Nymann-Lindgren, agenți, asistați de R. Holdgaard, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei Comisiei C(2015) 5023 final din 23 iulie 2015 privind ajutorul de stat SA.39078 (2014/N) (Danemarca) pentru finanțarea proiectului de legătură fixă peste strâmtoarea Fehmarn (JO 2015, C 325, p. 5)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2015) 5023 final a Comisiei din 23 iulie 2015 privind ajutorul de Stat SA. 39078(2014/N) (Danemarca) pentru finanțarea proiectului de legătură fixă peste strâmtoarea Fehmarn (JO 2015, C 325, p. 5), în măsura în care Comisia a decis să nu ridice obiecții în privința măsurilor acordate de Regatul Danemarcei în favoarea Femern A/S pentru planificarea, construcția și exploatarea legăturii fixe peste strâmtoarea Fehmarn.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Scandlines Danmark ApS și de Scandlines Deutschland GmbH.
- 4) Regatul Danemarcei, Föreningen Svensk Sjöfart și Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 59, 15.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Stena Line Scandinavia/Comisia

(Cauza T-631/15) (¹)

(„Ajutoare de Stat – Finanțare publică a legăturii fixe de transport feroviar-rutier peste strâmtoarea Fehmarn – Ajutoare individuale – Decizie de a nu ridica obiecții – Decizia de constatare a inexistenței unui ajutor de stat și prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă – Noțiunea de ajutor de stat – Atingere adusă concurenței și afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre – Condiții de compatibilitate – Ajutor destinat să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun – Necesitatea ajutorului – Efect stimulat – Proporționalitatea ajutorului – Dificultăți serioase care justifică deschiderea procedurii oficiale de investigare – Obligația de motivare – Comunicare privind ajutoarele de stat destinate să promoveze realizarea de proiecte importante de interes european comun”)

(2019/C 82/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Suedia) (reprezentanți: P. Alexiadis, solicitor, și L. Sandberg-Mørch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Armati; L. Flynn și S. Noë, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Föreningen Svensk Sjöfart (Göteborg) (reprezentanți: L. Sandberg-Mørch și J. Buendía Sierra, avocați)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentanți: inițial C. Thorning, ulterior J. Nymann-Lindgren, agenți, asistați de R. Holdgaard, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei Comisiei C(2015) 5023 final din 23 iulie 2015 privind ajutorul de stat SA.39078 (2014/N) (Danemarca) pentru finanțarea proiectului de legătură fixă peste strâmtoarea Fehmarn (JO 2015, C 325, p. 5)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C(2015) 5023 final a Comisiei din 23 iulie 2015 privind ajutorul de Stat SA. 39078(2014/N) (Danemarca) pentru finanțarea proiectului de legătură fixă peste strâmtoarea Fehmarn (JO 2015, C 325, p. 5), în măsura în care Comisia a decis să nu ridice obiecții în privința măsurilor acordate de Regatul Danemarcei în favoarea Femern A/S pentru planificarea, construcția și exploatarea legăturii fixe peste strâmtoarea Fehmarn.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Stena Line Scandinavia AB.
- 4) Regatul Danemarcei și Föreningen Svensk Sjöfart suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 59, 15.2.2016.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia (Cauza T-53/16) (¹)

(„Ajutoare de stat – Acorduri încheiate de Camera de Comerț și Industrie din Nîmes-Uzès-Le Vigan cu Ryanair și cu filiala sa Airport Marketing Services – Servicii aeroportuare – Servicii de marketing – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Imputabilitate în sarcina statului – Cameră de comerț și industrie – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale – Dreptul de acces la dosar – Dreptul de a fi ascultat”)

(2019/C 82/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda), Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (reprezentanți: G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocați, și B. Byrne, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și S. Noë, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert, S. Petrova și J. Kneale, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea în parte a Deciziei (UE) 2016/633 a Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) pus în aplicare de către Franța în favoarea Camerei de Comerț și Industrie din Nîmes-Uzès-Le Vigan, a Veolia Transport Aéroport de Nîmes, a Ryanair Limited și a Airport Marketing Services Limited (JO 2016, L 113, p. 32)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ryanair DAC și Airport Marketing Services Ltd să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 145, 25.4.2016.

**Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia
(Cauza T-77/16) (¹)**

(„Ajutoare de stat – Acorduri încheiate cu compania aeriană Ryanair și cu filiala sa, Airport Marketing Services – Servicii aeroportuare – Servicii de marketing – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Selectivitate”)

(2019/C 82/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda), Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (reprezentanți: G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocați, și B. Byrne, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Armati, L. Flynn și S. Noë, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Letonia (reprezentanți: inițial D. Pelše, J. Treijs-Gigulis și I. Kalniņš, ulterior I. Kucina, agenți), și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert și S. Petrova, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea în parte a Deciziei (UE) 2016/152 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.27339 (12/C) (ex 11/NN) pus în aplicare de Germania în favoarea aeroportului Zweibrücken și a companiilor aeriene care utilizează aeroportul (JO 2016, L 34, p. 68)

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 1 alineatul (2) din Decizia (UE) 2016/152 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.27339 (12/C) (ex 11/NN) pus în aplicare de Germania în favoarea aeroportului Zweibrücken și a companiilor aeriene care utilizează aeroportul, precum și a articolelor 3, 4 și 5 din această decizie, în măsura în care privesc Ryanair DAC și Airport Marketing Services Ltd.

- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Ryanair și de Airport Marketing Services.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 4) Republica Letonia suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 165, 10.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia
(Cauza T-165/16) (¹)

(„Ajutoare de stat – Acorduri încheiate cu compania aeriană Ryanair și cu filiala sa Airport Marketing Services – Servicii aeroportuare – Servicii de marketing – Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea sa – Noțiunea de ajutor de stat – Avantaj – Criteriul investitorului privat – Recuperare – Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Acces la dosar – Dreptul de a fi ascultat”)

(2019/C 82/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda), Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (reprezentanți: G. Berrisch, E. Vahida, I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocați și B. Byrne, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, L. Armati și S. Noë, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert și S. Petrova, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea în parte a Deciziei (UE) 2016/287 a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.26500 – 2012/C (ex 2011/NN, ex CP 227/2008) pus în aplicare de Germania în favoarea întreprinderii Flughafen Altenburg-Nobitz și a companiei aeriene Ryanair Ltd (JO 2016, L 59, p. 22)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Ryanair DAC și Airport Marketing Services Ltd la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 222, 20.6.2016.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Fruits de Ponent/Comisia(Cauza T-290/16) ⁽¹⁾

[„Răspundere extracontractuală – Agricultură – Piața piersicilor și cea a nectarinelor – Perturbări suferite în timpul campaniei din anul 2014 – Embargoul rusesc – Măsuri excepționale de sprijin temporar în favoarea producătorilor – Regulamentele delegate (UE) nr. 913/2014 și nr. 932/2014 – Norme de drept care au ca obiect conferirea de drepturi particularilor – Obligația de diligență și principiul bunei administrări – Încălcare suficient de gravă – Legătură de cauzalitate”]

(2019/C 82/47)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Spania) (reprezentanți: M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset și A. Sellés Marco, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial I. Galindo Martín și K. Skelly, ulterior I. Galindo Martín, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului pretins suferit de trei membri ai reclamantei din cauza unor acțiuni și a unor omisiuni ale Comisiei, în contextul adoptării Regulamentului delegat (UE) nr. 913/2014 al Comisiei din 21 august 2014 de stabilire a unor măsuri de sprijin excepționale cu caracter temporar pentru producătorii de piersici și de nectarine (JO 2014, L 248, p. 1) și a Regulamentului delegat (UE) nr. 932/2014 al Comisiei din 29 august 2014 de stabilire a unor măsuri excepționale cu caracter temporar de sprijinire a producătorilor de anumite fructe și legume și de modificare a Regulamentului delegat (UE) nr. 913/2014 (JO 2014, L 259, p. 2)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Fruits de Ponent, SCCL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 270, 25.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Ville de Paris, Ville de Bruxelles și Ayuntamiento de Madrid/Comisia(Cauzele conexate T-339/16, T-352/16 și T-391/16) ⁽¹⁾

[„Mediu – Regulamentul (UE) 2016/646 – Emisiile poluante provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 6) – Stabilirea, pentru emisiile de oxizi de azot, a unor valori de «nedepășire» (NTE), în timpul încercărilor în condiții reale de condus (RDE) – Acțiune în anulare – Competențele unei autorități locale în materie de protecție a mediului de a limita circulația anumitor vehicule – Afectare directă – Admisibilitate – Necompetența Comisiei – Respectarea normelor juridice superioare – Ajustarea în timp a efectelor unei anulări – Răspundere extracontractuală – Repararea unui pretins prejudiciu de imagine și de reputație”]

(2019/C 82/48)

Limbile de procedură: spaniola și franceza

Părțile

Reclamantă în cauza T-339/16: Ville de Paris (Franța) (reprezentant: J. Assous, avocat)

Reclamantă în cauza T-352/16: Ville de Bruxelles (Belgia) (reprezentanți: M. Uyttendaele și S. Kaisergruber, avocați)

Reclamantă în cauza T-391/16: Ayuntamiento de Madrid (Spania) (reprezentant: F. Zunzunegui Pastor, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. C. Becker, E. Sanfrutos Cano și J.-F. Brakeland, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cereri întemeiate pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Regulamentului (UE) 2016/646 al Comisiei din 20 aprilie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 692/2008 în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 6) (JO 2016, L 109, p. 1), și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE având ca obiect repararea unui prejudiciu pe care Ville de Paris l-ar fi suferit prin adoptarea aceluiași regulament

Dispozitivul

- 1) Anulează punctul 2 din anexa II la Regulamentul (UE) 2016/646 al Comisiei din 20 aprilie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 692/2008 în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 6), în măsura în care stabilește, la punctele 2.1.1 și 2.1.2 din anexa IIIA la Regulamentul nr. 692/2008 al Comisiei din 18 iulie 2008 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007, valoarea factorului de conformitate final CFpollutant și valoarea factorului de conformitate CFpollutant temporar pentru masa de oxizi de azot.
- 2) Respinge în rest acțiunile.
- 3) Efectele dispoziției anulate în temeiul punctului 1 din prezentul dispozitiv se mențin până la adoptarea într-un termen rezonabil a unei noi reglementări care să înlocuiască aceste dispoziții, termenul respectiv neputând depăși douăsprezece luni de la data pronunțării prezentei hotărâri.
- 4) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Ville de Paris, de Ville de Bruxelles și de Ayuntamiento de Madrid.

(¹) JO C 314, 29.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Schubert și alții/Comisia

(Cauza T-530/16) (¹)

[„Funcție publică – Remunerație – Ajustarea anuală a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți – Regulamentele (UE) nr. 422/2014 și nr. 423/2014 – Ajustarea salariilor și a pensiilor pentru anii 2011 și 2012 – Obligația de motivare – Proportionalitate – Încredere legitimă – Norme privind dialogul social”]

(2019/C 82/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Ludwig Schubert (Overijse, Belgia) și ceilalți șase reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: C. Bernard Glanz, N. Flandin și S. Rodrigues, avocați)

Pârâtă: Comisa Europeană (reprezentanți: inițial J. Currall și G. Gattinara, ulterior G. Gattinara și L. Radu Bouyon, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: E. Taneva și M. Ecker, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Bauer și M. Veiga, ulterior M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea deciziilor Comisiei de aplicare în privința salariilor sau a pensiilor reclamanților adaptarea de 0 % pentru anul 2011 prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 422/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de ajustare, începând cu 1 iulie 2011, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți (JO 2014, L 129, p. 5), și adaptarea de 0,8 % pentru anul 2012, prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 423/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de ajustare, începând cu 1 iulie 2012, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți (JO 2014, L 129, p. 12), și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamanții pretind că l-au suferit din cauza acestor decizii

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanții să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 96, 23.3.2015 (cauză inițial înregistrată la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub nr. F-4/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Carpenito și alții/Consiliul

(Cauzele conexate T-543/16 și T-544/16) (¹)

[„Funcție publică – Remunerare – Ajustare anuală a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți – Regulamentele (UE) nr 422/2014 și 423/2014 – Ajustări ale salariilor și pensiilor pentru anii 2011 și 2012 – Obligația de motivare – Proporționalitate – Încredere legitimă – Norme privind dialogul social”]

(2019/C 82/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant în cauza T-543/16: Renzo Carpenito (Overijse, Belgia) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Reclamanți în cauza T-544/16: Maria Kannellopoulou (Cranves-Sales, Franța), José Carlos Lechado García (Bruxelles, Belgia), Bernd Loescher (Rhode-Saint-Genèse, Belgia), Evelina Milenova (Bruxelles) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Bauer și M. Veiga, ulterior M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtului: Parlamentul European (reprezentanți: M. Ecker și E. Taneva, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziilor Consiliului de a aplica salariilor sau pensiilor reclamanților ajustarea de 0 % pentru anul 2011 prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 422/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de ajustare, începând cu 1 iulie 2011, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți (JO 2014, L 129, p. 5), și ajustarea de 0,8 % pentru anul 2012, prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 423/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de ajustare, începând cu 1 iulie 2012, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți (JO 2014, L 129, p. 12), și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pretins suferit de reclamanți ca urmare a acestor decizii.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Reclamanții suportă propriile cheltuieli de judecată precum și cheltuielile efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 146, 4.5.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-31/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Wahlström/Frontex

(Cauza T-591/16) (¹)

(„Funcție publică – Agenți temporari – Frontex – Neprelungirea unui contract pe perioadă determinată – Articolul 8 din RAA – Obligația de solitudine – Utilizarea unui raport de evaluare anulat – Eroare vădită de apreciere – Răspundere – Cheltuieli de judecată – Echitate – Articolul 135 alineatul (1) din Regulamentul de procedură”)

(2019/C 82/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Kari Wahlström (Espoo, Finlanda) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă (reprezentanți: H. Caniard și S. Drew, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Acțiune întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește, pe de o parte, anularea deciziei din 26 iunie 2015 de a nu reînnoi contractul de agent temporar al reclamantului în cadrul Frontex și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit ca urmare a pierderii salariale subsecvente și a pierderii drepturilor la pensie corespunzătoare

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 251, 11.7.2016 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-21/16 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Haeberlen/ENISA(Cauza T-632/16) ⁽¹⁾

[„Funcție publică – Remunerație – Ajustarea anuală a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți – Regulamentele (UE) nr. 422/2014 și nr. 423/2014 – Ajustarea salariilor și a pensiilor pentru anii 2011 și 2012 – Obligația de motivare – Proportionalitate – Încredere legitimă – Norme referitoare la dialogul social”]

(2019/C 82/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Thomas Haeberlen (Swisttal, Germania) (reprezentanți: inițial L. Levi și A. Tymen, ulterior L. Levi și, în final, L. Levi și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA) (reprezentanți: A. Ryan, agent, asistat de D. Waelbroeck și de A. Duron, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: E. Taneva și M. Ecker, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea deciziei ENISA din 21 octombrie 2015 prin care reclamantul a fost obligat la plata sumei de 3 133,19 euro ca urmare a aplicării la remunerația sa a ajustării de 0 % pentru anul 2011, prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 422/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de ajustare, începând cu 1 iulie 2011, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți (JO 2014, L 129, p. 5), și a ajustării de 0,8 % pentru anul 2012, prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 423/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de ajustare, începând cu 1 iulie 2012, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți (JO 2014, L 129, p. 12), și, pe de altă parte, repararea prejudiciului moral pretins suferit de reclamant ca urmare a acestei decizii

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Thomas Haeberlen suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a Informațiilor (ENISA).
- 3) Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

**Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – C= Holdings/EUIPO –
Trademarkers (C=commodore)**

(Cauza T-672/16) ⁽¹⁾

**[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Înregistrare internațională care desemnează
Uniunea Europeană – Marca figurativă C=commodore – Cerere de declarare a nulității efectelor
înregistrării internaționale – Articolul 158 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit
articolul 198 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din
Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001] –
Lipsa utilizării serioase în privința unora dintre produsele și serviciile vizate de înregistrarea
internațională – Existența unor motive întemeiate pentru neutilizare”]**

(2019/C 82/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: C=Holdings BV (Oldenzaal, Țările de Jos) (reprezentanți: inițial P. Maeyaert și K. Neefs, ulterior P. Maeyaert și J. Muyldermans, avocați)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Trademarkers NV (Anvers, Belgia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 13 iulie 2016 (cauza R 2585/2015-4) privind o procedură de decădere între Trademarkers și C=Holdings

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 13 iulie 2016 (cauza R 2585/2015-4) privind o procedură de decădere între Trademarkers NV și C=Holdings BV în partea în care camera de recurs a respins acțiunea C=Holdings în ceea ce privește existența unor motive întemeiate pentru neutilizarea înregistrării internaționale al cărei titular este.
- 2) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 410, 7.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Pipiliagkas/Comisia

(Cauza T-689/16) ⁽¹⁾

**(„Funcție publică – Funcționari – Afectare – Decizie cu efect retroactiv – Articolul 22a din statut –
Autoritate necompetentă – Răspundere – Repararea daunelor materiale și morale”)**

(2019/C 82/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Nikolaos Pipiliagkas (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial J.-N. Louis și N. de Montigny, ulterior J.-N. Louis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial C. Berardis-Kayser și G. Gattinara, ulterior G. Gattinara și L. Radu Bouyon, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect, pe de o parte, anularea Deciziei din 22 decembrie 2015 a șefului unității „Gestionarea carierei și performanță” din cadrul Direcției Generale „Resurse umane și securitate” a Comisiei privind reafectarea retroactivă a reclamantului și, pe de altă parte, repararea prejudiciilor materiale și morale suferite.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia din 22 decembrie 2015 a șefului unității „Gestionarea carierei și performanță” din cadrul Direcției Generale „Resurse umane și securitate” a Comisiei Europene privind reafectarea domnului Nikolaos Pipiliagkas cu începere de la 1 ianuarie 2013.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cele efectuate de domnul Pipiliagkas.
- 4) Domnul Pipiliagkas suportă jumătate din cheltuielile sale de judecată.

(¹) JO C 441, 28.11.2016.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – CX/Comisia

(Cauza T-743/16 RENV) (¹)

[„Funcție publică – Funcționari – Sancțiune disciplinară – Revocare – Dreptul la apărare – Obligația de sollicitudine – Articolul 22 alineatul (1) din anexa IX la statut – Articolele 41 și 52 din Carta drepturilor fundamentale – Răspundere – Caracterul real al prejudiciului – Legătură de cauzalitate”]

(2019/C 82/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CX (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Simonetti și C. Ehrbar, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care solicită, pe de o parte, anularea Deciziei din 16 octombrie 2013 în care Comisia a constatat că reclamantul s-a făcut vinovat de două abateri grave și i-a aplicat, în consecință, sancțiunea revocării fără reducerea drepturilor de pensie, precum și, pe de altă parte, repararea prejudiciilor pe care reclamantul le-ar fi suferit ca urmare a acestei decizii

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia din 16 octombrie 2013 prin care Comisia Europeană i-a aplicat lui CX sancțiunea revocării fără reducerea pro tempore a drepturilor sale de pensie.

- 2) Respinge acțiunea în rest.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 85, 22.3.2014 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-5/14 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 01.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Monolith Frost/EUIPO – Dovgan (PLOMBIR)

(Cauza T-830/16) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marcă a Uniunii Europene verbală PLOMBIR – Motiv absolut de refuz – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Examinarea faptelor – Articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 95 alineatul (1) du Regulamentul 2017/1001] – Elemente de probă prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului”]

(2019/C 82/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Monolith Frost GmbH (Leopoldshöhe, Germania) (reprezentanți: E. Liebich și S. Labesius, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Söder, D. Walicka și M. Fischer, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Dovgan GmbH (Hambourg, Germania) (reprezentanți: J. C. Plate și R. Kaase, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 22 septembrie 2016 (cauza R 1812/2015–4), privind o procedură de declarare a nulității între Monolith Frost și Dovgan.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului European pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 22 septembrie 2016 (cauza R 1812/2015–4).
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Monolith Frost GmbH, inclusiv cheltuielile necesare efectuate de Monolith Frost în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO.
- 3) Dovgan GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 22, 23.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Azarov/Consiliul(Cauza T-247/17) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina – Înghețarea fondurilor – Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice – Menținerea numelui reclamantului pe listă – Dreptul de proprietate – Dreptul de a desfășura o activitate economică – Eroare vădită de apreciere”)

(2019/C 82/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ucraina) (reprezentanți: G. Lansky și A. Egger, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J.-P. Hix și F. Naert, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei (PESC) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 34) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/374 al Consiliului din 3 martie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 1), în măsura în care numele reclamantului a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Mykola Yanovych Azarov la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 195, 19.6.2017.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Monster Energy/EUIPO – Bösel (MONSTER DIP)(Cauza T-274/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii figurative a Uniunii Europene MONSTER DIP – Mărci verbale și figurative anterioare ale Uniunii Europene și semn neînregistrat utilizat în comerț, toate conținând elementul verbal «monster» – Motive relative de refuz – Lipsa riscului de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Lipsa riscului de asociere înșelătoare – Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul 2017/1001] – Lipsa riscului de diluare a mărcii anterioare de notorietate – Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2019/C 82/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Monster Energy Company (Corona, California, Statele Unite) (reprezentant: P. Brownlow, solicitor)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Marco Bösel (Bad Fallingbommel, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 decembrie 2016 (cauza R 1062/2016-2) privind o procedură de opoziție între Monster Energy Company și Marco Bösel

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Monster Energy Company la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 221, 10.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – De Loecker/SEAE

(Cauza T-537/17) (¹)

(„Funcție publică – SEAE – Agenți temporari – Hărțuire morală – Cerere de asistență – Respingerea cererii – Dreptul de a fi ascultat – Răspundere”)

(2019/C 82/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Stéphane De Loecker (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial J.-N. Louis și N. de Montigny, ulterior J.-N. Louis, avocați)

Pârâtă: Serviciul European de Acțiune Externă (reprezentanți: S. Marquardt și R. Spac, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei SEAE din 10 octombrie 2016 de respingere a cererii de asistență a reclamantului, formulată în temeiul articolelor 12a și 24 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit reclamantul.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) din 10 octombrie 2016 de respingere a cererii de asistență a domnului Stéphane De Loecker, formulată în temeiul articolelor 12a și 24 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Franța/Comisia**(Cauza T-609/17) ⁽¹⁾****[„FEGA – Cheltuieli excluse de la finanțare – Cheltuieli efectuate de Franța – Restituiri la export în sectorul cărnii de pasăre – Corecții financiare forfetare – Regulamentele (CE) nr. 1290/2005 și (UE) nr. 1306/2013 – Calitate bună, corectă și vandabilă – Controale – Proportionalitate”]**

(2019/C 82/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda și E. de Moustier, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Lewis și D. Bianchi, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea parțială a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/1144 a Comisiei din 26 iunie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2017, L 165, p. 37), în măsura în care aceasta exclude cheltuielile efectuate de Republica Franceză în cadrul FEGA în valoare de 120 901 216,61 euro

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 382, 13.11.2017.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – UP/Comisia**(Cauza T-706/17) ⁽¹⁾****[„Funcție publică – Funcționari – Boală gravă – Cerere de a lucra cu fracțiune de normă din motive medicale – Respingerea cererii – Principiul interzicerii discriminării pe motive de handicap – Dreptul de a fi ascultat – Principiul bunei administrări – Obligația de solitudine – Răspundere”]**

(2019/C 82/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: UP (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Bohr și B. Mongin, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se urmărește, pe de o parte, anularea deciziei Comisiei din 26 aprilie 2017 prin care i s-a refuzat reclamantei posibilitatea de a lucra cu fracțiune de normă din motive medicale și, pe de altă parte, repararea prejudiciului material și moral pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) UP suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 5, 8.1.2018.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Bischoff/EUIPO – Miroglio Fashion (CARACTÈRE)

(Cauza T-743/17) (¹)

*[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca verbală a Uniunii Europene
CARACTÈRE – Motive absolute de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Caracter descriptiv – Articolul 7
alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele
(b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]*

(2019/C 82/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Bischoff GmbH (Muggensturm, Germania) (reprezentant: D. Régnier, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezențanți: S. Pétrequin și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Miroglio Fashion Srl (Alba, Italia) (reprezentant: O. Vanner, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 20 iulie 2017 (cauza R 328/2016-1) privind o procedură de declarare a nulității între Bischoff și Miroglio Fashion

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Bischoff GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 13, 15.1.2018.

Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2018 – Vitromed/EUIPO – Vitromed Healthcare (VITROMED Germany)

(Cauza T-821/17) (¹)

*[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene
figurative VITROMED Germany – Marca Uniunii Europene verbală anterioară Vitromed – Motiv relativ
de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009
[devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]*

(2019/C 82/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Vitromed GmbH (Jena, Germania) (reprezentant: M. Linß, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Gaul, D. Walicka și M. Fischer, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Vitromed Healthcare (Jaipur, India) (reprezentant: J. Schmidt, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 26 septembrie 2017 (cauza R 2402/2016–2) privind o procedură de opoziție între Vitromed Healthcare și Vitromed

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Vitromed GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 52, 12.2.2018.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – CN/Parlamentul

(Cauza T-76/18) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Asistenți parlamentari acreditați – Articolul 24 din statut – Cerere de asistență – Articolul 12a din statut – Hărțuire morală – Comitetul consultativ privind hărțuirea la locul de muncă și prevenirea acesteia care examinează plângeri formulate de asistenți parlamentari acreditați împotriva unor membri ai Parlamentului European – Decizie de respingere a cererii de asistență – Dreptul de a fi ascultat – Principiul contradictorialității – Refuz de comunicare a avizului comitetului consultativ și a proceselor-verbale de audiere a martorilor – Refuz al instituției pârâte de a se conforma unei măsuri de cercetare judecătorească a Tribunalului”)

(2019/C 82/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CN (reprezentanți: C. Bernard-Glanz și A. Tymen, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: D. Boytha și E. Taneva, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE, având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziei Parlamentului din 20 martie 2017 prin care autoritatea abilitată să încheie contractele de muncă ale acestei instituții a respins cererea de asistență introdusă de reclamant la 13 februarie 2013 și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Parlamentului din 20 martie 2017 prin care autoritatea abilitată să încheie contractele de muncă ale acestei instituții a respins cererea de asistență introdusă de CN la 13 februarie 2013.
- 2) Obligă Parlamentul la plata către CN, cu titlu de prejudiciu moral suferit, a sumei de 8 500 de euro.

- 3) Respinge în rest acțiunea.
- 4) Obligă Parlamentul la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 134, 16.4.2018.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – CH/Parlamentul

(Cauza T-83/18) (¹)

(„Funcție publică – Asistenți parlamentari acreditați – Articolul 24 din statut – Cerere de asistență – Articolul 12a din statut – Hărțuire morală – Comitetul consultativ privind hărțuirea și prevenirea acesteia la locul de muncă care soluționează plângerile asistenților parlamentari acreditați împotriva deputaților în Parlamentul European – Decizie de respingere a cererii de asistență – Dreptul de a fi ascultat – Principiul contradictorialității – Refuzul comunicării avizului comitetului consultativ și a proceselor-verbale de audiere a martorilor – Refuzul instituției pârâte de a se conforma unei măsuri de cercetare judecătorească dispuse de Tribunal”)

(2019/C 82/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant(ă): CH (reprezentanți: C. Bernard-Glanz și A. Tymen, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: D. Boytha și E. Taneva, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea deciziei Parlamentului din 20 martie 2017 prin care autoritatea abilitată să încheie contractele de muncă din cadrul acestei instituții a respins cererea de asistență formulată de reclamantă la 22 decembrie 2011 și, pe de altă parte, repararea prejudiciului pe care aceasta pretinde că l-ar fi suferit

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Parlamentului European din 20 martie 2017 prin care autoritatea abilitată să încheie contractele de muncă din cadrul acestei instituții a respins cererea de asistență formulată de CH la 22 decembrie 2011.
- 2) Obligă Parlamentul la plata către CH a sumei de 8 500 de euro, pentru prejudiciul moral suferit.
- 3) Respinge în rest acțiunea.
- 4) Obligă Parlamentul la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 134, 16.4.2018.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Multifit/EUIPO (fit+fun)

(Cauza T-94/18) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale fit+fun – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2019/C 82/66)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Germania) (reprezentanți: N. Weber și L. Thiel, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Fischer, D. Walicka, M. Eberl și A. Sesma Merino, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 7 decembrie 2017 (cauza R 847/2017-1) privind înregistrarea semnului verbal fit+fun ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Multifit Tiernahrungs GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 134, 16.4.2018.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 – Multifit/EUIPO (MULTIFIT)

(Cauza T-98/18) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MULTIFIT – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2019/C 82/67)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Germania) (reprezentanți: N. Weber și L. Thiel, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Sesma Merino, D. Walicka, M. Fischer și M. Eberl, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 15 noiembrie 2017 (cauza R 846/2017-1), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal MULTIFIT ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Multifit Tiernahrungs GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 134, 16.4.2018.

Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2018 –Knauf/EUIPO (upgrade your personality)

(Cauza T-102/18) (¹)

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale upgrade your personality – Motiv absolut de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Slogan publicitar – Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]

(2019/C 82/68)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Martin Knauf (Berlin, Germania) (reprezentant: H. Jaeger, avocat)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: R. Manea și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 18 decembrie 2017 (cauza R 1011/2017-4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal *upgrade your personality* ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Martin Knauf suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul European pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*

⁽¹⁾ JO C 134, 16.4.2018.

Acțiune introdusă la 20 decembrie 2018 – Covestro Deutschland/Comisia

(Cauza T-745/18)

(2019/C 82/69)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Germania) (reprezentanți: M. Küper, J. Otter, C. Anger și M. Goldberg, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 28 mai 2018 privind schema de ajutor SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) pusă în aplicare de Germania pentru consumatorii de energie electrică la sarcină de bază în temeiul articolului 19 din Ordonanța privind taxele de rețea pentru energia electrică (denumită în continuare „StromNEV”) [C(2018) 3166], în special a calificării drept ajutor a scutirii totale a consumatorilor de energie electrică la sarcină de bază de plata taxelor la rețea în anii 2012 și 2013, a constatării faptului că acest ajutor este incompatibil cu piața internă și a somației de recuperare a acestuia de la beneficiari, prin aplicarea normei privind contribuția minimă în conformitate cu articolul 19 alineatul 2 din StromNEV, în versiunea acesteia din 3 septembrie 2010, precum și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Durata excesivă a procedurii

- În cadrul primului motiv, reclamanta arată că durata de 62 de luni a procedurii a depășit cu mai mult de două ori termenul indicativ de două luni prevăzut la articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul privind procedura referitoare la ajutoarele de stat ⁽¹⁾.

2. Scutirea de plata taxelor la rețea nu este un ajutor potrivit articolului 107 alineatul (1) TFUE

- În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta arată că nu există niciun avantaj deoarece există o contraprestație adecvată ca urmare a efectului stabilizator al rețelei determinat de consumatorii de energie electrică la sarcină de bază. În plus, scutirea nu a fost finanțată din resurse de stat.

3. Compatibilitatea cu piața internă [justificare, articolul 107 alineatul (3) TFUE]

- În cadrul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că scutirea totală a consumatorilor de energie electrică la sarcină de bază remediază o perturbare gravă a economiei în Germania. În special, industriile mari consumatoare de energie trebuie să rămână competitive și trebuie împiedicată migrarea acestora în străinătate.

4. Nelegalitatea somației de recuperare

- În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că recuperarea unei contribuții minime de 20 % din taxele de rețea publicate, cu trimitere la versiunea aplicabilă până la 3 august 2011 a articolului 19 alineatul 2 din StromNEV, este arbitrară și încalcă interdicția discriminării.
- În continuare, reclamanta arată că doar stabilirea taxelor de rețea pe baza metodei căii fizice asigură respectarea principiilor cost-cauzalitate și plății taxelor de rețea proporționale și nediscriminatorii.
- Astfel, somația de recuperare încalcă și interdicția discriminării, în sensul că Comisia nu a recurs la norma tranzitorie prevăzută la articolul 32 alineatul 3 din StromNEV.
- În sfârșit, în opinia reclamantei, consumatorii de energie electrică la sarcină de bază și utilizatorii atipici ai rețelei, în sensul articolului 19 alineatul 1 din StromNEV, sunt în esență diferiți. Faptul că, în pofida acestei diferențe, cele două grupe de utilizatori ai rețelei trebuie să plătească o contribuție minimă de 20 % nu este justificat în mod obiectiv.

(¹) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2018 – Briois/Parlamentul

(Cauza T-750/18)

(2019/C 82/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Franța) (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Parlamentului European din 24 octombrie 2018 privind cererea de ridicare a imunității lui Steeve Briois (2018/2075 IMM), prin care se adoptă raportul Comisiei pentru afaceri juridice A8-0349/2018;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene (denumit în continuare „protocolul”), în măsura în care redactarea făcută de domnul Briois, care a condus la urmărirea sa penală în statul membru de origine a acestuia, ar constitui o opinie exprimată în exercitarea funcției sale parlamentare în sensul dispoziției respective.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 9 din protocol, întrucât Parlamentul ar fi ignorat atât litera, cât și spiritul acestei dispoziții, adoptând decizia de ridicare a imunității domnului Briois, care ar fi fost astfel afectată de nulitate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor egalității de tratament și bune administrări.

În primul rând, le reclamantul apreciază că Parlamentul a încălcat principiul egalității în privința sa, tratându-l în mod diferit față de deputații care se aflau în situații comparabile, iar acesta din urmă ar fi încălcat prin urmare și principiul bune administrări, care presupune obligația instituției competente de a examina, cu grijă și imparțialitate, toate elementele pertinente ale cazului de speță.

În al doilea rând, reclamantul consideră că o serie de indicii permit să se concluzioneze asupra unui caz vădit de *fumus persecutionis* împotriva sa.

A acțiune introdusă la 21 decembrie 2018 – ABLV Bank/SRB

(Cauza T-758/18)

(2019/C 82/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ABLV Bank AS (Riga, Letonia) (reprezentanți: O. Behrends, M. Kirchner și L. Feddern, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei SRB din 17 octombrie 2018 cu privire la ABLV Bank, în ceea ce privește refuzul SRB de a recalcula și de a rambursa contribuțiile anticipate ale acestei bănci la Fondul unic de rezoluție;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că SRB nu a acordat suficientă importanță naturii *pro rata temporis* a contribuțiilor la fond.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare de către SRB a propriei sale recunoașteri exprese a faptului că contribuțiile la fond sunt rambursabile pe o bază *pro rata temporis*.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare de către SRB a recunoașterii exprese de la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63 ⁽¹⁾ al Comisiei a faptului că sunt datorate numai contribuții parțiale în cazul în care condițiile sunt îndeplinite numai în cursul unei părți a anului în cauză.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe invocarea eronată de către SRB a articolului 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014. ⁽²⁾
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că SRB s-a bazat pe o interpretare eronată a articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul delegat 2015/63 al Comisiei.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a principiilor securității juridice și încrederii legitime.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a principiului proporționalității.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a principiului *nemo auditur*.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare de către SRB a pertinentei acțiunilor sale anterioare.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către SRB a articolelor 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

-
- (¹) Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).
- (²) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2019 – Algebris (UK) și Anchorage Capital Group/SRB

(Cauza T-2/19)

(2019/C 82/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Algebris (UK) Ltd (Londra, Regatul Unit) și Anchorage Capital Group LLC (New York, New York, Statele Unite) (reprezentanți: T. Soames, avocat, R. East, Solicitor, N. Chesaites și D. Mackersie, Barristers)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei SRB potrivit căreia nu erau necesare evaluări definitive ex post ale Banco Popular Español S.A. în conformitate cu articolul 20 alineatul (11) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014; (¹)
- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia SRB potrivit căreia nu erau necesare evaluări definitive ex post ale Banco Popular Español S.A. în conformitate cu articolul 20 alineatul (11) din Regulamentul nr. 806/2014 se întemeiază pe o eroare de drept, cu încălcarea articolului 20 alineatul (11) și/sau a articolului 20 alineatul (12) din regulamentul menționat, care impune o evaluare definitivă ex post în cazul în care adoptarea unor măsuri de rezoluție se întemeiază pe o evaluare provizorie care nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 20 alineatele (1), (4) și (9) din Regulamentul nr. 806/2014.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că SRB a săvârșit erori vădite de apreciere în aplicarea articolului 20 alineatul (11) din Regulamentul nr. 806/2014 în decizia atacată, în măsura în care, prin adoptarea deciziei atacate, SRB a considerat în mod eronat că nu erau necesare evaluări definitive ex post.
3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare de drept și/sau pe o eroare vădită de apreciere săvârșită cu încălcarea articolului 20 alineatele (11) și (12) din Regulamentul nr. 806/2014, în măsura în care decizia atacată implică o decizie a SRB de a nu majora valoarea contraprestației plătite de Banco Santander SA, în quantum de un euro.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea de către SRB a obligației sale de motivare a deciziei atacate, contrar articolului 296 TFUE.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

Acțiune introdusă la 4 ianuarie 2019 – Clatronic International/EUIPO (PROFI CARE)

(Cauza T-5/19)

(2019/C 82/73)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Clatronic International GmbH (Kempen, Germania) (reprezentant: O. Löffel, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a semnelor figurative PROFİ CARE – cererea de înregistrare nr. 1 372 358.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 15 octombrie 2018 în cauza R 504/2018-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Fastweb/Comisia

(Cauza T-19/19)

(2019/C 82/74)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Fastweb SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: M. Merola, L. Armati, A. Guarino și E. Cerchi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 31 august 2018 prin care Comisia a autorizat o concentrare în cazul M.9041 – HUTCHISON/WIND TRE, în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (b) și al articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouă motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 2 și 8 din regulament: eroare vădită de apreciere și lipsa investigării întrucât Comisia a reținut admiterea unui nou operator de rețea de telefonie mobilă (ORTM) ca fiind suficientă pentru a rezolva efectele orizontale ale concentrării, fără a lua în considerare factorii care au determinat succesul H3G.
 - În această privință, se invocă o eroare vădită de apreciere și lipsa investigării Comisiei întrucât aceasta a reținut admiterea unui nou ORTM ca fiind suficientă pentru a rezolva efectele orizontale ale concentrării, fără a lua în considerare factorii care au determinat succesul intrării H3G. Deja în cazul M.7758 Comisia, în particular, nu s-a preocupat să verifice dacă noul ORTM dispune (atât pe piața cu amănuntul, cât și pe cea cu ridicata) de capacitate operativă, de condiții economice și de stimulente cel puțin echivalente, în ansamblu, cu cele de care beneficia H3G, care în primii ani opera pe o piață în plină expansiune. În plus, Comisia ar fi trebuit să ia în considerare efectul produs asupra dinamicii concurențiale de asimetria tarifelor pentru terminarea apelurilor de care a beneficiat H3G, care l-a avantajat în mod semnificativ în raport cu alți ORTM.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 2 și 8 din regulament și pe o eroare vădită de apreciere a Pachetului ORTM.
 - În această privință, se invocă o eroare vădită de apreciere a pachetului de angajamente. În particular, comparația cu frecvențele aparținând H3G anterior fuziunii ridică în sine îndoieli serioase în ceea ce privește caracterul suficient al spectrului prevăzut. În plus, Comisia s-a întemeiat pe evenimente viitoare și incerte, precum participarea noului ORTM la proceduri viitoare de cerere de ofertă, fără a ține seama însă de costurile ridicate legate de reînnoirea iminentă și de reconfigurarea (*refarming*) frecvențelor transferate. Comisia a acceptat transferul unui număr inadecvat de site-uri, întemeindu-se pe acorduri incerte cu *Tower Companies*. În sfârșit, acordul pentru perioada de tranziție încheiat cu părțile care fac notificarea, care are o structură bazată pe capacitate, diminuează puternic stimulentele pentru a efectua investiții.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 2 și 8 din regulament, pe o eroare vădită de apreciere și pe lipsa investigării întrucât analiza concentrării și a angajamentelor s-a fondat pe premisa greșită că prețul ar fi singurul factor de competitivitate important, depășind calitatea și convergența.
 - Reclamanta evidențiază lipsa investigării întrucât analiza concentrării și a angajamentelor s-a fondat pe premisa greșită că prețul ar fi singurul factor de competitivitate important pe piața relevantă. Comisia ar fi ignorat faptul că aria de acoperire și calitatea rețelei au o importanță comparabilă și nu ar fi trebuit să se limiteze la o analiză statică a preferințelor unui eșantion foarte parțial de utilizatori, aparținând categoriei micilor consumatori. În plus, ar fi ignorat și importanța în perspectivă a convergenței, care este decisivă pentru un operator nou-intrat, care are nevoie de pârghii suplimentare comparativ cu un operator consacrat (așa cum era H3G). Alegerea unui cumpărător în măsură să facă față cererii convergente ar fi asigurat o eficiență mai mare și o sustenabilitate mai bună angajamentelor de-a lungul timpului.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 2 și 8 din regulament și pe lipsa investigării întrucât a omis să considere că concentrarea avea un obiect anticoncurențial.

- În această privință, se arată că, deși Comisia, pe de o parte, a recunoscut că „market repair” constituia, pentru părți, finalitatea concentrării, aceasta, pe de altă parte, nu a efectuat nicio analiză a coordonării anticoncurențiale puse în aplicare de părți prin intermediul concentrării. Noua decizie este așadar afectată de această gravă lipsă a investigației.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 2 și 8 din regulament, pe o eroare vădită de apreciere a aptitudinii angajamentelor de a răspunde preocupărilor privind efectele coordonate asupra pieței cu amănuntul și pe lipsa investigației cu privire în special la compatibilitatea contractelor de servicii naționale de roaming/MOCN cu articolul 101 TFUE.
- Reclamanta critică aprecierea eronată a aptitudinii angajamentelor de a răspunde preocupărilor privind efectele coordonate asupra pieței cu amănuntul. Pentru a putea acționa într-un mod cu adevărat agresiv și pentru a „rupe” echilibrul coluziv, operatorul nou-intrat ar trebui, astfel, să poată acționa în mod independent de ceilalți ORTM. Cu toate acestea, formula preferată pentru punerea la dispoziție a resurselor (acorduri privind serviciile naționale de roaming și de MOCN) creează o dependență strânsă între noul ORTM și întreprinderea comună pentru o perioadă extinsă, astfel cum arată rezultatele ultimelor atribuiri de frecvențe în Italia și, mai general, politicile comerciale ale tuturor ORTM. Decizia este de asemenea viciată de lipsa unei anchete în ceea ce privește compatibilitatea contractelor de servicii naționale de roaming/MOCN cu articolul 101 TFUE.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 2 și 8 din regulament, pe o eroare vădită de apreciere a aptitudinii angajamentelor de a răspunde preocupărilor concurențiale pe piața cu ridicata a accesului și a inițierii apelurilor în rețelele de telefonie mobilă.
- Reclamanta arată în această privință că Comisia ar fi săvârșit o eroare în ceea ce privește determinarea scenariului contrafactual și prin faptul că a reținut că Iliad va avea un stimulent pentru a oferi astfel de servicii, în pofida inexistenței unor măsuri în acest sens și a experienței acestui operator în Franța. Dimpotrivă, angajamentele stimulează noul ORTM să urmărească și să atragă tocmai și numai clienții rețelelor mobile virtuale (MVNO).
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (2) din regulament, pe o eroare de evaluare și pe încălcarea principiului bunei administrări.
- În această privință, se invocă încălcarea articolului 8 alineatul (2) din regulament (eroare de apreciere) și încălcarea principiului bunei administrări (lipsa investigației) prin acceptarea Iliad în calitate de cumpărător adecvat fără a lua în considerare riscurile pentru eficacitatea angajamentelor aferente intrării unui operator având caracteristicile sale și lipsa prevederii unor garanții adecvate în cadrul angajamentelor, în special în ceea ce privește calitatea/aria de acoperire a rețelei.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe săvârșirea unei erori manifeste de apreciere și pe lipsa investigației întrucât Comisia nu a evaluat finalitatea noii concentrări.
- În această privință, se arată că însăși Comisia, deja în decizia din 2016, indicase că finalitatea operațiunii era „market repair”, fără însă a analiza implicațiile acesteia. În noua decizie, Comisia a omis din nou să țină seama de această împrejurare esențială și nu a efectuat nicio analiză a obiectivelor noii operațiuni, inclusiv cu privire la realizarea finalității operațiunii inițiale. În plus, Comisia – contrar propriei practici și jurisprudenței – a omis să evalueze efectele care rezultă în mod direct din dispariția constrângerii concurențiale asupra pieței, legată de puterea de codecizie a VEON.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe eroarea vădită de apreciere săvârșită de Comisie prin aceea că nu a considerat necesar să adapteze angajamentele din perspectiva evoluției condițiilor pieței.
- Reclamanta arată în această privință că Comisia ar fi considerat de fapt că nu a existat nicio evoluție semnificativă pe piața relevantă în raport cu momentul la care a fost adoptată decizia în 2016 în cazul M 7758, fără însă a furniza motivarea corespunzătoare.

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Pablosky/EUIPO – docPrice (mediFLEX easystep)**(Cauza T-20/19)**

(2019/C 82/75)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Pablosky, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: A. Tarí Lázaro, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: docPrice GmbH (Koblenz, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii verbale mediFLEX easystep – cererea de înregistrare nr. 15 730 872

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 noiembrie 2018 în cauza R 77/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea în tot a cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene nr. 15 730 872 cu privire la produse incluse în clasele 10 și 25;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Pablosky/EUIPO – docPrice (mediFLEX easystep)**(Cauza T-21/19)**

(2019/C 82/76)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Pablosky, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: A. Tarí Lázaro, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: docPrice GmbH (Koblenz, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative mediFLEX easystep – cererea de înregistrare nr. 15 730 898

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 noiembrie 2018 în cauza R 76/2018-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea cererii de înregistrare a mărcii nr. 15 730 898 în integralitatea sa în ceea ce privește produsele din clasele 10 și 25;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată în favoarea reclamantei.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 11 ianuarie 2019 – Noguer Enríquez și alții/Comisia

(Cauza T-22/19)

(2019/C 82/77)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamanți: Roser Noguer Enríquez (Andorra la Vella, Andorra), TB (*), Successors D'Higini Cierco García, SA (Andorra la Vella), Cierco Martínez 2 2003, SL (Andorra la Vella) (reprezentanți: J. Álvarez González și S. San Felipe Menéndez, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului să considere formulată acțiunea în răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene ca urmare a prejudiciilor cauzate de Comisie în exercitarea funcțiilor sale, în conformitate cu articolul 268 și cu articolul 340 alineatul (2) TFUE și, în urma procedurii demarate în acest sens, să pronunțe o hotărâre prin care acesta să declare răspunderea extracontractuală a Uniunii ca urmare a comportamentului neglijent și permisiv al Comisiei și prin care să le acorde o despăgubire în cuantum de 50 220 800 de euro, potrivit calculelor și cuantumului cuprinse în raportul de expertiză anexat la cererea introductivă sau, cu titlu subsidiar, în cuantumul care rezultă din raportul de expertiză emis de expertul desemnat de Tribunal, majorat cu dobânzile legale corespunzătoare, precum și să oblige pârâta la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă următoarele motive.

1. Nerespectarea Acordului monetar încheiat între Uniunea Europeană și Principatul Andorra și transpunerea incorectă de către Principatul Andorra, consimțită de Comisie, a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 Mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹⁾. Mai concret, Comisia:

(*) Informații șterse sau înlocuite în contextul cadrului legal de protecție a datelor cu caracter personal și/sau a confidențialității.

- și-a încălcat obligația de a verifica transpunerea „parțială”, prematură, interesată și insuficientă a Directivei 2014/59/UE efectuată de Principatul Andorra, care a omis în mod deliberat să includă drepturile și garanțiile acționarilor și ale deponenților pe care reglementarea comunitară le impune drept contraponderi necesare în procedurile de intervenție de acest tip și a inclus chiar măsuri suplimentare discriminatorii față de ceilalți acționari și
 - și-a încălcat obligația de a denunța în fața comitetului mixt și, dacă este cazul, în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, nerespectarea de către Principatul Andorra a acordului prin transpunerea nelegală a Directivei 2014/59/UE, ceea ce a protejat lipsirea reclamanților de dreptul de proprietate asupra acțiunilor lor, fără cea mai mică justificare de interes public, cu încălcarea unor principii esențiale precum principiul proporționalității și fără să se prevadă niciun fel de despăgubire sau de compensare în condițiile legal stabilite. Toate acestea constituie o încălcare semnificativă a unor principii superioare ale unui sistem și/sau stat de drept, precum și a unor drepturi fundamentale. Bineînțeles, Comisia nu a denunțat (nici până astăzi) neîndeplinirea obligațiilor de către Principatul Andorra în scopul rezoluției acordului.
2. Încălcarea unor drepturi și garanții fundamentale ale reclamanților, consacrate atât în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cât și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, printre altele: dreptul de proprietate, dreptul la bună administrare, dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, principiul încrederii legitime și principiul securității juridice.
- În această privință, reclamanții afirmă că neîndeplinirea de către Comisie a obligațiilor sale a permis ca, în urma rezoluției instituției Băncii Private a Andorrei, toți acționarii, printre care și reclamanții, titulari a 75,52 % din acțiunile întreprinderii, să fie privați de capitalul lor fără a primi vreo compensație în schimb și fără posibilitatea de a se opune;
 - Reclamanții afirmă de asemenea că inactivitatea principalului garant al acordului a determinat ca legislația andorrană să nu recunoască dreptul acestora de a percepe, în urma rezoluției BPA (Banca Privată a Andorrei), același quantum pe care l-ar fi obținut în urma unei proceduri de insolvență sau a unei proceduri obișnuite de faliment, drept prevăzut în mod expres și imperativ de reglementarea Uniunii în materie de redresare și de rezoluție a instituțiilor de credit și a întreprinderilor de servicii de investiții pe care Principatul Andorra trebuia să îl transpună în temeiul acordului;
 - în sfârșit, nu au fost incorporate în ordinea juridică andorrană nici dreptul acționarilor la aprecierea situației în care s-au aflat în urma rezoluției unei instituții financiare și a compensațiilor care, dacă este cazul, le-au fost recunoscute și nici dreptul de a se opune la sau de a se proteja de acest rezultat al rezoluției instituției.
3. Neîndeplinirea de către Comisie a obligației sale celei mai importante, aceea de a veghea la respectarea și la aplicarea dreptului comunitar și a tratatelor Uniunii, în conformitate cu articolul 17 din Tratatul privind Uniunea Europeană, prin faptul că a permis unor state terțe să le încalce în mod vădit, fapt însoțit în mod evident de încălcarea securității juridice, a credibilității instituțiilor comunitare și a încrederii legitime a cetățenilor în instituții.
4. Existența unui comportament al Uniunii care presupune o încălcare suficient de gravă a unor norme de drept care recunosc drepturi și/sau care protejează particularii și care nu poate fi justificată prin marja de discreție pe care aceste norme o dădeau sau prin complexitatea sau imprecizia lor. Această neglijență a Comisiei a creat un prejudiciu concret, real, cert și material pentru reclamanți, existând un raport de cauzalitate clar între prejudiciul menționat și comportamentul Comisiei.
5. Cu titlu subsidiar, răspunderea Comisiei ca urmare a neglijenței de care a dat dovadă la negocierea și la semnarea Acordului monetar cu Principatul Andorra, care nu prevede un mecanism de apărare și/sau de denunțare pentru particularii afectați.

(¹) JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2019 – Karlovarské minerální vody/EUIPO – Aguas de San Martín de Veri (VERITEA)

(Cauza T-28/19)

(2019/C 82/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: ceha

Părțile

Reclamantă: Karlovarské minerální vody a.s. (Karlovy Vary, Republica Cehă) (reprezentant: J. Mrázek, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Aguas de San Martín de Veri, SA (Bisaurri, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene VERITEA nr. 15 592 876

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 8 noiembrie 2018 în cauza R 499/2018-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea opoziției;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invoca

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2019 – CRIA și CCCMC/Comisia

(Cauza T-30/19)

(2019/C 82/79)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: China Rubber Industry Association (CRIA) (Beijing, China) și China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) (Beijing) (reprezențanți: R. Antonini, E. Monard și B. Maniatis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1579 al Comisiei din 18 octombrie 2018 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de anumite anvelope pneumatice, noi sau reșapate, din cauciuc, de tipul celor utilizate pentru autobuze sau camioane, cu un indice de sarcină de peste 121, originare din Republica Populară Chineză, și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/163 în ceea ce le privește pe reclamante și pe membrii acestora vizați; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în această procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că, prin efectuarea analizei prejudiciului pe baza unor date „ponderate” ale societăților incluse în eșantion, regulamentul atacat încalcă articolul 3 alineatele (1), (2), (5) și (8) și articolul 17 din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”). Chiar dacă se presupune că ponderarea ar fi admisă, modul în care a fost realizată reprezintă o încălcare a articolului 3 alineatele (2), (3) și (5) și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că includerea de anvelope reșapate nu permite Comisiei să obțină vreo bază pentru o avansare logică a investigației sale, cu încălcarea articolului 3 alineatele (1), (2), (5) și (6) și a articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază. Analiza prejudiciului și a legăturii de cauzalitate, care ignoră segmentarea între anvelopele noi și cele reșapate, nu se bazează pe elemente de probă pozitive și nu constituie o examinare obiectivă, cu încălcarea articolului 3 alineatele (2), (5) și (6) din regulamentul de bază.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că aprecierea efectelor asupra prețurilor (subcotarea prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative) și determinarea nivelului de eliminare a prejudiciului încalcă articolul 3 alineatul (2), articolul 3 alineatul (3) și articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, întrucât nu ia în considerare costul pe kilometru semnificativ mai mare al unei anvelope noi în comparație cu o anvelopă reșapată și întrucât se bazează pe prețurile de export stabilite.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că incoerențele, contradicțiile și lipsa de elemente de probă pozitive și/sau obiective în susținerea analizei legăturii de cauzalitate încalcă articolul 3 alineatele (2) și (6) din regulamentul de bază. De asemenea, regulamentul atacat nu examinează în mod corespunzător alți factori cunoscuți pentru a asigura că prejudiciul cauzat de acești alți factori nu este atribuit unor importuri care fac obiectul unui dumping, cu încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (7) din regulamentul de bază.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a dreptului la apărare al reclamantelor și a articolului 6 alineatul (7), a articolului 19 alineatele (1), (2) și (3) și a articolului 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază prin nedeclanșarea informațiilor relevante pentru determinarea prejudiciului și a dumpingului și prin neacordarea în favoarea reclamantelor a accesului la aceste informații.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe faptul că ajustarea pentru taxele indirecte încalcă articolul 2 alineatul (10) litera (b) și articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2019 – Cimpres Schweiz/EUIPO – Impress Media (CIMPRESS)**(Cauza T-37/19)**

(2019/C 82/80)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Cimpres Schweiz GmbH (Winterthur, Elveția) (reprezentanți: C. Eckhardt, P. Böhrer și A. von Mühlendahl, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Impress Media GmbH (Mönchengladbach, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală CIMPRESS – Marca Uniunii Europene nr. 013147624

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 30 Octombrie 2018 în cauzele conexe R 1716/2017-2 și R 1786/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- la cererea reclamantei, anularea Deciziei diviziei de opoziție a pârâtei din 13 iunie 2017 în procedura nr. B 2 493 933 și respingerea opoziției formulate de societatea Impress Media GmbH la înregistrarea mărcii CIMPRESS nr. 013147624;
- obligarea EUIPO și a societății Impress Media GmbH, în cazul în care ar interveni în prezenta procedură, la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2019 – Volkswagen/EUIPO (CROSS)**(Cauza T-42/19)**

(2019/C 82/81)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Volkswagen AG (Wolfsburg, Germania) (reprezentanți: F. Thiering și L. Steidle, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marcă a Uniunii Europene verbală „CROSS” – cererea de înregistrare nr. 16 366 528

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 14 noiembrie 2018 în cauza R 2500/2017-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care a respins calea de atac a reclamantei și autorizarea înregistrării mărcii Uniunii Europene nr. 16 366 528 pentru toate produsele și serviciile;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care a respins calea de atac a reclamantei și trimiterea cauzei spre rejudecare Camerei întâi de recurs a EUIPO;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea principiului egalității de tratament și a obligației de motivare.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO